

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
	Verordening (EG) nr. 107/2002 van de Commissie van 21 januari 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
	Verordening (EG) nr. 108/2002 van de Commissie van 21 januari 2002 tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten uit de sector suiker	3
	Verordening (EG) nr. 109/2002 van de Commissie van 21 januari 2002 tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook	5
	Verordening (EG) nr. 110/2002 van de Commissie van 21 januari 2002 tot wederinvoering van het preferentiële douanerecht bij invoer van eenbloemige anjers (standaard) van oorsprong uit de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook	7
*	Richtlijn 2001/105/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 2001 houdende wijziging van Richtlijn 94/57/EG van de Raad inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties ⁽¹⁾	9
*	Richtlijn 2001/106/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 2001 houdende wijziging van Richtlijn 95/21/EG van de Raad betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruikmaken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole)	17

Raad

2002/40/EG:

- * **Besluit van de Raad van 6 december 2001 betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 2001 tot en met 15 juni 2006 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau** 32

Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 2001 tot en met 15 juni 2006 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau 34

Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 2001 tot en met 15 juni 2006 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau 35

Commissie

2002/41/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 21 januari 2002 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor het verlenen van de toestemming om varkens te verwijderen van bedrijven in beschermings- en in toezichtsgebieden die in Spanje zijn ingesteld in verband met klassieke varkenspest ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 105)** 47

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 107/2002 VAN DE COMMISSIE
van 21 januari 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 22 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 21 januari 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	121,9
	204	102,1
	212	121,5
	624	242,6
	999	147,0
0707 00 05	052	190,2
	628	191,7
	999	190,9
0709 90 70	052	185,4
	204	348,6
	999	267,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	56,2
	204	59,0
	212	45,4
	220	52,1
	508	13,4
	999	45,2
0805 20 10	204	94,3
	999	94,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	60,6
	464	94,0
	624	81,5
	999	78,7
	0805 50 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	600	48,8
	999	52,3
	060	38,2
	400	109,1
	404	95,8
	720	113,6
	728	105,5
0808 20 50	999	92,4
	400	111,4
	512	64,6
	720	88,1
	999	88,0

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 108/2002 VAN DE COMMISSIE
van 21 januari 2002
tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde
producten uit de sector suiker

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1423/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van producten uit de sector suiker, andere dan melasse ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 624/98 ⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 2, tweede alinea, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en bepaalde stropen zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1309/

2001 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 104/2002 ⁽⁵⁾.

- (2) De toepassing van de in Verordening (EG) nr. 1423/95 bedoelde voorschriften en bepalingen op de gegevens waarover de Commissie thans beschikt, leidt ertoe de momenteel geldende bedragen te wijzigen en vast te stellen zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1423/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 22 januari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 85 van 20.3.1998, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 177 van 30.6.2001, blz. 21.

⁽⁵⁾ PB L 17 van 19.1.2002, blz. 50.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 21 januari 2002 tot wijziging van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en producten van GN-code 1702 90 99

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product
1701 11 10 ⁽¹⁾	21,61	5,50
1701 11 90 ⁽¹⁾	21,61	10,82
1701 12 10 ⁽¹⁾	21,61	5,31
1701 12 90 ⁽¹⁾	21,61	10,30
1701 91 00 ⁽²⁾	29,85	10,31
1701 99 10 ⁽²⁾	29,85	5,79
1701 99 90 ⁽²⁾	29,85	5,79
1702 90 99 ⁽³⁾	0,30	0,35

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad (PB L 89 van 10.4.1968, blz. 3).

⁽²⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 793/72 van de Raad (PB L 94 van 21.4.1972, blz. 1).

⁽³⁾ Vaststelling per procent sacharose.

VERORDENING (EG) Nr. 109/2002 VAN DE COMMISSIE

van 21 januari 2002

tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4088/87 van de Raad van 21 december 1987 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toepassing van preferentiële douanerechten bij invoer van bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1300/97⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 2, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

De communautaire invoer- en producentenprijzen voor eenbloemige anjers (standaard), veelbloemige anjers (tros), grootbloemige rozen en kleinbloemige rozen worden krachtens artikel 2, lid 2, en artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4088/87 om de twee weken vastgesteld en gelden telkens voor twee weken. Deze prijzen worden, overeenkomstig artikel 1 ter van Verordening (EEG) nr. 700/88 van de Commissie van 17 maart 1988 houdende een aantal uitvoeringsbepalingen van de regeling inzake de invoer in de Gemeenschap van bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever

en de Gazastrook⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2062/97⁽⁴⁾, voor een periode van twee weken vastgesteld op basis van de gewogen gegevens die de lidstaten meedelen. Deze prijzen moeten onverwijld worden vastgesteld, om te kunnen bepalen welke douanerechten moeten worden toegepast. Het is bijgevolg wenselijk te bepalen dat de onderhavige verordening onmiddellijk in werking treedt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 1 ter van Verordening (EEG) nr. 700/88 bedoelde communautaire producenten- en invoerprijzen voor eenbloemige anjers (standaard), veelbloemige anjers (tros), grootbloemige rozen en kleinbloemige rozen, voor een periode van twee weken, zijn vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 22 januari 2002.

Zij is van toepassing van 23 januari tot en met 5 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 382 van 31.12.1987, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 177 van 5.7.1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 72 van 18.3.1988, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 289 van 22.10.1997, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 21 januari 2002 tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook

(in EUR per 100 stuks)

Periode: 23 januari tot en met 5 februari 2002

Communautaire producentenprijzen	Eenbloemige anjers (standaard)	Veelbloemige anjers (tros)	Grootbloemige rozen	Kleinbloemige rozen
	18,84	12,61	43,14	17,04
Communautaire invoerprijzen	Eenbloemige anjers (standaard)	Veelbloemige anjers (tros)	Grootbloemige rozen	Kleinbloemige rozen
Israël	14,66	—	18,31	14,62
Marokko	18,24	16,65	—	—
Cyprus	—	—	—	8,70
Jordanië	—	—	—	—
Westelijke Jordaanoever en Gazastrook	16,26	—	—	—

VERORDENING (EG) Nr. 110/2002 VAN DE COMMISSIE

van 21 januari 2002

tot wederinvoering van het preferentiële douanerecht bij invoer van eenbloemige anjers (standaard) van oorsprong uit de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2062/97 ⁽⁶⁾.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

(5) Voor eenbloemige anjers (standaard) van oorsprong uit de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook werd het bij Verordening (EG) nr. 747/2001 ingestelde preferentiële douanerecht geschorst bij Verordening (EG) nr. 19/2002 van de Commissie ⁽⁷⁾.

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4088/87 van de Raad van 21 december 1987 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toepassing van preferentiële douanerechten bij invoer van bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië, Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1300/97 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 5, lid 2, onder b),

(6) Uit de waarnemingen die overeenkomstig het bepaalde in de Verordeningen (EEG) nr. 4088/87 en (EEG) nr. 700/88 zijn verricht, moet worden geconcludeerd dat de in artikel 2, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 4088/87 bedoelde voorwaarden vervuld zijn voor een wederinvoering van het preferentiële douanerecht voor eenbloemige anjers (standaard) van oorsprong uit de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook. Het is derhalve nodig het preferentiële douanerecht opnieuw in te voeren.

Overwegende hetgeen volgt:

(7) De Commissie dient, in de perioden tussen de vergaderingen van het Comité van beheer voor levende planten en producten van de bloemeteelt, deze maatregelen zonder het advies van het comité vast te stellen,

(1) Bij Verordening (EEG) nr. 4088/87 zijn de voorwaarden vastgesteld voor de toepassing van een preferentieel douanerecht op grootbloemige rozen, kleinbloemige rozen, eenbloemige anjers (standaard) en veelbloemige anjers (tros) binnen de tariefcontingenten die jaarlijks worden geopend voor de invoer van verse snijbloemen in de Gemeenschap.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

(2) Bij Verordening (EG) nr. 747/2001 van de Raad ⁽³⁾ zijn communautaire tariefcontingenten geopend en de wijze van beheer daarvan is vastgesteld voor bepaalde producten van oorsprong uit Cyprus, Egypte, Israël, Malta, Marokko, de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook, Tunesië en Turkije, alsmede modaliteiten voor de verlenging en aanpassing van die contingenten.

Artikel 1

1. Voor de invoer van eenbloemige anjers (standaard) (GN-code ex 0603 10 20) van oorsprong uit de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook wordt het bij Verordening (EG) nr. 747/2001 vastgestelde preferentiële douanerecht opnieuw ingevoerd.

(3) Bij Verordening (EG) nr. 109/2002 van de Commissie ⁽⁴⁾ zijn de communautaire productie- en invoerprijzen voor anjers en rozen in het kader van de betrokken regeling vastgesteld.

2. Verordening (EG) nr. 19/2002 wordt ingetrokken.

Artikel 2

(4) De uitvoeringsbepalingen van de betrokken regeling zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 700/88 van de

Deze verordening treedt in werking op 23 januari 2002.

⁽¹⁾ PB L 382 van 31.12.1987, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 177 van 5.7.1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 109 van 19.4.2001, blz. 2.

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 5 van dit Publicatieblad.

⁽⁵⁾ PB L 72 van 18.3.1988, blz. 16.

⁽⁶⁾ PB L 289 van 22.10.1997, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 4 van 8.1.2002, blz. 10.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 januari 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

**RICHTLIJN 2001/105/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 19 december 2001**

houdende wijziging van Richtlijn 94/57/EG van de Raad inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾, in het licht van de gemeenschappelijke tekst zoals goedgekeurd door het Bemiddelingscomité op 13 november 2001,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De veiligheid en de voorkoming van verontreiniging op zee kan verbeterd worden door een goede en verplichte uitvoering door de vlaggenstaten van de desbetreffende internationaal geldende verdragen.
- (2) Richtlijn 94/57/EG van de Raad ⁽⁵⁾ voorziet in de opzet van een communautair systeem van erkenning van organisaties die overeenkomstig de internationale verdragen, in verschillende mate gemachtigd kunnen worden tot het inspecteren van schepen en het namens de lidstaten afgeven van de desbetreffende veiligheidscertificaten.
- (3) Bij de praktische toepassing van de richtlijn is gebleken dat bepaalde aanpassingen van de communautaire erkenning van organisaties in hoge mate zouden hebben bijgedragen tot versterking van dit systeem en tot vereenvoudiging van de op de lidstaten rustende plichten op het gebied van toezicht en rapportage.
- (4) Sinds de vaststelling van Richtlijn 94/57/EG zijn in verband met bepaalde ontwikkelingen in de desbetreffende communautaire en internationale wetgeving verdere aanpassingen van Richtlijn 94/57/EG noodzakelijk geworden.
- (5) Met name is in het kader van Richtlijn 94/57/EG de toepassing gewenst van de wijzigingen in de internationale verdragen, en in de protocollen en de daarmee verband houdende codes met een verbindend karakter,

als bedoeld in artikel 2, onder d), van Richtlijn 94/57/EG, die van kracht zijn geworden na de vaststelling van de richtlijn en de desbetreffende resoluties van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO).

- (6) Ter bevordering van een doeltreffende uitvoering van de in de internationale verdragen neergelegde verplichtingen van de vlaggenstaten heeft de voltallige vergadering van de IMO op 27 november 1997 Resolutie A.847 (20) aangenomen inzake richtlijnen ter ondersteuning van de vlaggenstaten bij de tenuitvoerlegging van IMO-instrumenten.
- (7) De IMO heeft bij Resolutie A.741 (18) van de vergadering van 4 november 1993 de internationale veiligheidsbeleidscode (ISM-code) goedgekeurd, en deze code is verbindend verklaard in het nieuwe hoofdstuk IX van het Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (Solas).
- (8) Met het oog op een uniforme tenuitvoerlegging van de ISM-code zijn richtsnoeren betreffende de tenuitvoerlegging van de ISM-code door overheidsinstanties op 23 november 1995 goedgekeurd door de IMO bij Resolutie A.788 (19).
- (9) Ter harmonisatie van de wettelijk voorgeschreven onderzoeken en inspecties die de vlaggenstaten volgens de internationale verdragen moeten uitvoeren, heeft de IMO op 4 november 1993 Resolutie A.746 (18) aangenomen inzake onderzoekrichtlijnen in het kader van het geharmoniseerde systeem van onderzoek en certificatie.
- (10) Een goede score op het gebied van veiligheid en voorkoming van verontreiniging — gemeten met betrekking tot alle door een organisatie geklasseerde schepen, ongeacht de vlag waaronder zij varen — is een belangrijke indicatie voor de prestatie van een organisatie en is derhalve van essentieel belang voor de toekenning en handhaving van de eerste erkenning.
- (11) De beoordeling van de naleving van de bepalingen van Richtlijn 94/57/EG, met het oog op verlening van de eerste erkenning aan de organisaties die gemachtigd willen worden om namens de lidstaten te werken, is doeltreffender, indien zij volgens een geharmoniseerde en gecentraliseerde aanpak wordt verricht door de Commissie in samenwerking met de lidstaten die de erkenning aanvragen.

⁽¹⁾ PB C 212 E van 25.7.2000, blz. 114, en PB C 154 E van 29.5.2001, blz. 51.

⁽²⁾ PB C 14 van 16.1.2001, blz. 22.

⁽³⁾ PB C 22 van 24.1.2001, blz. 19.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 30 november 2000 (PB C 228 van 13.8.2001, blz. 150), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 26 februari 2001 (PB C 101 van 30.3.2001, blz. 1) en besluit van het Europees Parlement van 16 mei 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad). Besluit van het Europees Parlement van 24 oktober 2001 en besluit van de Raad van 6 december 2001.

⁽⁵⁾ PB L 319 van 12.12.1994, blz. 20. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/58/EG van de Commissie (PB L 274 van 7.10.1997, blz. 8).

- (12) Tevens kan het permanent toezicht op de erkende organisaties teneinde te beoordelen of zij zich houden aan de bepalingen van Richtlijn 94/57/EG, doeltreffender worden uitgevoerd, als het volgens een geharmoniseerde en gecentraliseerde aanpak gebeurt. Daarom dient deze taak namens de gehele Gemeenschap te worden opgedragen aan de Commissie en de lidstaat die de erkenning aanvraagt.
- (13) Naast het gezag dat een lidstaat moet hebben om de machtiging van een namens hem werkende organisatie te schorsen, moet er ook een soortgelijk gezag op communautair niveau bestaan waarbij de Commissie op basis van de comitéprocedure de erkenning van een organisatie voor een bepaalde tijd kan schorsen, indien deze organisatie op het gebied van veiligheid en verontreinigingspreventie minder goed presteert, en zij nalaat de passende corrigerende maatregelen te nemen.
- (14) Overeenkomstig de voor de gehele Gemeenschap geldende aanpak moet het besluit tot intrekking van de erkenning van een organisatie die niet aan de bepalingen van de richtlijn voldoet, met inbegrip van gevallen waarin de prestaties op het gebied van veiligheid en verontreinigingspreventie onvoldoende zijn geworden, op communautair niveau, dus door de Commissie, volgens de comitéprocedure worden genomen.
- (15) Aangezien Richtlijn 94/57/EG vrijheid van dienstverrichting in de Gemeenschap waarborgt, dient de Gemeenschap bevoegd te zijn met de derde landen waar sommige van de erkende organisaties gevestigd zijn, te onderhandelen over een gelijke behandeling voor de in de Gemeenschap gevestigde erkende organisaties.
- (16) De verschillen tussen de regelingen inzake de financiële aansprakelijkheid van de namens de lidstaten optredende organisaties vormen een hinderpaal voor de deugdelijke uitvoering van Richtlijn 94/57/EG. Teneinde bij te dragen tot een oplossing van dit probleem, is een zekere mate van harmonisatie op Gemeenschapsniveau geboden van de uit een incident voortvloeiende aansprakelijkheid die naar het oordeel van een rechtbank — met inbegrip van een uitspraak in een geschillenbeslechtingsprocedure — is veroorzaakt door een erkende organisatie.
- (17) De maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van Richtlijn 94/57/EG moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.
- (18) Aangezien transparantie en uitwisseling van informatie tussen de betrokken partijen, evenals het recht van het publiek op toegang tot informatie, voor de voorkoming van ongevallen op zee van fundamenteel belang zijn, dienen de erkende organisaties alle relevante wettelijk voorgeschreven informatie over de toestand van de schepen in hun klasse te verstrekken aan de autoriteiten van de havenstaatcontrole en beschikbaar te maken voor het publiek.
- (19) Om te verhinderen dat schepen van klasse veranderen om zo niet de nodige reparaties te hoeven uitvoeren, wisselen de erkende organisaties onderling alle dienstige informatie uit over de toestand van van klasse veranderende schepen.
- (20) Een organisatie mag niet worden gecontroleerd door reders of scheepsbouwers, noch door anderen die commercieel betrokken zijn bij de bouw, de uitrusting, de herstelling of de exploitatie van schepen. Een organisatie mag voor haar omzet niet in hoge mate afhankelijk zijn van één enkele commerciële onderneming. Bij hun aanvraag om erkenning dienen de classificatieorganisaties en hun inspecteurs er zich individueel en schriftelijk toe te verbinden geen wettelijk voorgeschreven werkzaamheden te zullen aanvaarden indien gevaar van belangenverstremming bestaat, dat wil zeggen indien zij zelf eigenaar of reder van het te inspecteren schip zijn of zakelijke, persoonlijke of verwantschapsrelaties hebben met de eigenaar of reder van het schip.
- (21) Tot de kwalitatieve criteria waaraan de technische organisaties moeten voldoen om op communautair niveau te worden erkend en deze erkenning te behouden, dient ook de bepaling te behoren dat uitsluitend fulltime-inspecteurs die bij de internationale verdragen voorgeschreven inspecties en controles mogen uitvoeren, dat wil zeggen de wettelijk voorgeschreven taken in verband met de afgifte van de relevante veiligheidscertificaten. De organisatie moet al haar personeel en kantoren, met inbegrip van alle bijkantoren en dependances binnen en buiten de Gemeenschap, goed onder controle hebben, en moet haar eigen prestatieoogmerken en -indicatoren op veiligheids- en verontreinigingspreventiegebied vaststellen. De organisatie moet een systeem opzetten voor het meten van de kwaliteit van haar diensten.
- (22) Richtlijn 94/57/EG dient in die zin te worden gewijzigd,

HEBBERN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 94/57/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 2 worden de punten b), c), d), i) en j) vervangen door:
 - „b) „schip dat onder de vlag van een lidstaat vaart”: schip dat in een lidstaat is geregistreerd en dat onder de vlag van een lidstaat vaart overeenkomstig de wetgeving van die lidstaat. Een schip dat niet aan deze definitie voldoet, wordt gelijkgesteld met een schip dat onder de vlag van een derde land vaart;
 - c) „inspecties en controles”: de inspecties en controles die krachtens de internationale verdragen moeten worden uitgevoerd;

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- d) „internationale verdragen”: het Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1974 (Solas 74/78), het Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966 en het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973-1978, samen met de protocollen en wijzigingen daarvan, en de daarmee verband houdende codes met een verbindend karakter in alle lidstaten, van toepassing op 19 december 2001;
- i) „klassecertificaat”: een document dat door een classificatiebureau is afgegeven overeenkomstig de regels en voorschriften die dit classificatiebureau heeft vastgesteld en openbaar gemaakt en dat betrekking heeft op de structurele en mechanische geschiktheid van een schip voor een bepaald gebruik of een bepaalde dienst;
- j) „radioveiligheidscertificaat voor vrachtschepen”: het certificaat dat is ingevoerd bij de gewijzigde radiovoorschriften van Solas 74/78 die zijn aangenomen door de IMO.”;

2. aan artikel 3, lid 1, wordt de volgende zin toegevoegd:

„De lidstaten gaan te werk overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de bijlage en het aanhangsel van Resolutie A.847 (20) van de IMO betreffende richtlijnen ter ondersteuning van de vlaggenstaten bij de toepassing van IMO-instrumenten.”;

3. artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

1. De lidstaten die een nog niet erkende organisatie willen machtigen, dienen een aanvraag tot erkenning in bij de Commissie, samen met volledige informatie over en bewijzen van de naleving van de criteria van de bijlage en informatie over de eis en de verbintenis dat de organisatie de bepalingen van artikel 15, leden 2, 4 en 5, zal naleven. De Commissie verricht vervolgens, samen met de betreffende aanvragende landen, een beoordeling van de organisaties waarvoor een verzoek om erkenning is ontvangen, om na te gaan of de organisaties aan bovengenoemde voorschriften voldoen en zich ertoe hebben verbonden deze na te leven. Bij de beslissing over de erkenning wordt rekening gehouden met de in artikel 9 bedoelde gegevens over de prestaties van de organisatie op het gebied van veiligheid en verontreinigingspreventie. De erkenning wordt door de Commissie verleend volgens de procedure van artikel 7, lid 2.

2. De lidstaten kunnen bij de Commissie een bijzonder verzoek indienen voor een beperkte erkenning voor drie jaar van organisaties die voldoen aan alle andere criteria van de bijlage dan die genoemd in de punten 2 en 3 van deel A in genoemde bijlage. De in lid 1 genoemde procedure is hier eveneens van toepassing, met dien verstande dat de organisatie tijdens de beoordeling door de Commissie en de betrokken lidstaat aan alle criteria van de bijlage moet worden getoetst, behalve aan die van de

punten 2 en 3 van deel A. Deze tijdelijke erkenning heeft enkel uitwerking voor de lidstaat of lidstaten die een verzoek voor een dergelijke erkenning hebben ingediend.

3. Alle organisaties waaraan erkenning is verleend, blijven onder nauwlettend toezicht staan van het krachtens artikel 7 opgerichte comité, met name de in lid 2 bedoelde organisaties, met het oog op een eventuele beslissing of de beperkte erkenning al dan niet verlengd moet worden. Met betrekking tot laatstgenoemde organisaties wordt bij een besluit over de verlenging van een dergelijke erkenning geen rekening gehouden met de criteria genoemd in de punten 2 en 3 van deel A „Algemene minimumcriteria” van de bijlage, doch wel met de in artikel 9, lid 2, bedoelde prestatiegegevens op het gebied van veiligheid en verontreinigingspreventie. In ieder besluit wordt in voorkomend geval vermeld onder welke voorwaarden de verlenging wordt toegekend.

4. De Commissie maakt een lijst op van de overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 erkende organisaties en houdt die lijst bij. De lijst wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

5. De organisaties die op 22 januari 2002 reeds erkend waren op grond van deze richtlijn, blijven erkend. Van deze organisaties zal echter naleving worden geëist van de nieuwe bepalingen van deze richtlijn, hetgeen bij de in artikel 11 bedoelde eerste beoordelingen zal worden beoordeeld.”;

4. artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. Bij de toepassing van artikel 3, lid 2, kunnen de lidstaten in beginsel niet weigeren erkende organisaties te machtigen om bovenvermelde taken uit te voeren, behoudens het bepaalde in lid 3 en de artikelen 6 en 11. Zij mogen echter wel het aantal organisaties dat zij machtigen, beperken overeenkomstig hun behoeften, mits daarvoor duidelijke en objectieve gronden bestaan. Op verzoek van een lidstaat neemt de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 7, lid 2, de passende maatregelen.”;

b) lid 2 wordt geschrapt;

c) lid 3 wordt vervangen door:

„3. Een lidstaat kan aan het machtigen van een in een derde staat gevestigde erkende organisatie tot uitvoering van de in artikel 3 vermelde taken of een gedeelte daarvan de voorwaarde verbinden dat de betrokken derde staat zijnerzijds de in de Gemeenschap gevestigde erkende organisaties op basis van wederkerigheid behandelt. Bovendien kan de Europese Gemeenschap verlangen dat de derde staat waar een erkende organisatie gevestigd is, de in de Gemeenschap gevestigde erkende organisaties op basis van wederkerigheid behandelt.”;

5. artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt vervangen door:

„2. De werkafpraak wordt vastgesteld in de vorm van een formele schriftelijke en niet-discriminerende overeenkomst of een gelijkwaardige juridische regeling waarin de door de organisaties uit te voeren specifieke taken en functies worden omschreven en die minimaal behelst:

a) de eisen van aanhangsel II bij Resolutie A.739 (18) van de IMO over richtlijnen voor het machtigen van organisaties die namens de overheid optreden, met als inspiratiebron de bijlage, aanhangsels en toevoeging bij MSC/Circulaire 710 en MEPC/Circulaire 307 betreffende een modelovereenkomst voor de machtiging van erkende organisaties die namens de overheid optreden,

b) de volgende bepalingen betreffende de financiële aansprakelijkheid:

i) indien de overheid definitief en onherroepelijk door een rechtbank of naar aanleiding van een uitspraak in een geschillenbeslechtingsprocedure aansprakelijk wordt gesteld voor en wordt verplicht tot het schadeloos stellen van gelaedeerden in verband met verlies van of schade aan goederen, persoonlijk letsel of dood in verband met een incident waarvan voor die rechtbank bewezen is dat het veroorzaakt is door een opzettelijk handelen dan wel verzuim of grove nalatigheid van de erkende organisatie, haar organen, werknemers, of anderen die namens de erkende organisatie optreden, heeft de overheid recht op schadeloosstelling door de erkende organisatie in de mate waarin verlies, schade, letsel of dood naar het oordeel van de rechtbank, door de erkende organisatie is veroorzaakt;

ii) indien de overheid definitief en onherroepelijk door een rechtbank of naar aanleiding van een uitspraak in een geschillenbeslechtingsprocedure aansprakelijk wordt gesteld voor en wordt verplicht tot het schadeloos stellen van gelaedeerden in verband met persoonlijk letsel of dood in verband met een incident waarvan voor die rechtbank bewezen is dat het veroorzaakt is door een nalatige of roekeloze handeling dan wel verzuim van de erkende organisatie, haar organen, werknemers, of anderen die namens de erkende organisatie optreden, heeft de overheid recht op schadeloosstelling door de erkende organisatie in de mate waarin genoemd persoonlijk letsel of de dood naar het oordeel van de rechtbank door de erkende organisatie is veroorzaakt; de lidstaten kunnen het door de erkende organisatie te betalen maximumbedrag beperken, maar een dergelijke limiet moet ten minste 4 miljoen EUR bedragen;

iii) indien de overheid definitief en onherroepelijk door een rechtbank of naar aanleiding van een uitspraak in een geschillenbeslechtingsprocedure aansprakelijk wordt gesteld voor en wordt verplicht tot het schadeloos stellen van gelaedeerden in verband met verlies van of schade aan goederen in verband met een incident waarvan voor die rechtbank bewezen is dat het veroorzaakt is door een nalatige of roekeloze handeling dan wel verzuim van de erkende organisatie, haar organen, werknemers, of anderen die namens de erkende organisatie optreden, heeft de overheid recht op schadeloosstelling door de erkende organisatie in de mate waarin het verlies of de schade naar het oordeel van de rechtbank door de erkende organisatie is veroorzaakt; de lidstaten kunnen het door de erkende organisatie te betalen maximumbedrag beperken, maar een dergelijke limiet moet ten minste 2 miljoen EUR bedragen;

c) een periodieke controle door de bevoegde instantie of door een door de instantie benoemd onpartijdig extern orgaan van de wijze waarop de door haar gemachtigde organisaties hun taken uitvoeren, als bedoeld in artikel 11, lid 1;

d) de mogelijkheid van aselechte en gedetailleerde inspecties van schepen;

e) de rapportering van belangrijke gegevens betreffende de door hen geklasseerde vloot en de wijziging, schorsing of intrekking van de klassering van vaartuigen, als bedoeld in artikel 15, lid 3.;

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„5. De Commissie legt uiterlijk op 22 juli 2006 aan het Europees Parlement en de Raad een beoordelingsrapport voor betreffende de economische gevolgen van de aansprakelijkheidsregeling van dit artikel voor de betrokken partijen en meer in het bijzonder de gevolgen daarvan voor het financiële evenwicht van de erkende organisaties.

Dit verslag zal in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en de belanghebbende partijen, met name de classificatiebureaus, worden opgesteld. De Commissie zal, indien dat voor de beoordeling nodig is, een voorstel tot wijziging van deze richtlijn voorleggen betreffende met name het aansprakelijkheidsbeginsel en de maximale aansprakelijkheid.”;

6. artikel 7 wordt vervangen door:

„Artikel 7

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 daarvan.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde periode wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.”;

7. artikel 8, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Deze richtlijn kan, zonder dat het toepassingsgebied wordt uitgebreid, volgens de procedure van artikel 7, lid 2, worden gewijzigd met het oog op:

- de toepassing, in het kader van deze richtlijn, van in werking getreden latere wijzigingen van de internationale verdragen, protocollen, codes en resoluties als vermeld in artikel 2, onder d), artikel 3, lid 1, en artikel 6, lid 2,
- het actualiseren van de criteria in de bijlage, met inachtneming, in het bijzonder, van de relevante IMO-besluiten,
- de wijziging van de bedragen vermeld in de punten ii) en iii) van artikel 6, lid 2, onder b).”;

8. artikel 9 wordt vervangen door:

„Artikel 9

1. Wanneer de in artikel 4 bedoelde organisaties niet meer voldoen aan de criteria van de bijlage of aan de in lid 2 bedoelde prestatiegegevens met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie, wordt hun erkenning ingetrokken. Tot intrekking van de erkenning wordt door de Commissie besloten volgens de procedure van artikel 7, lid 2, nadat de betrokken organisatie de gelegenheid heeft gekregen haar opmerkingen te maken.

2. Bij het opstellen van ontwerpen voor een besluit betreffende de in lid 1 bedoelde intrekking van een erkenning houdt de Commissie rekening met het resultaat van de in artikel 11 bedoelde beoordeling van de erkende organisaties en met de prestatiegegevens met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie van de organisaties, die voor alle schepen die zij onder klasse hebben, ongeacht onder welke vlag zij varen, gemeten worden.

De prestatiegegevens met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie worden vastgesteld aan de hand van de gegevens die in het kader van het memorandum van overeenstemming van Parijs inzake havenstaatcontrole of soortgelijke programma's zijn samengesteld. Andere aanwijzingen kunnen worden verkregen uit analyses van ongevallen waarbij door de erkende organisaties geklasseerde schepen betrokken waren.

Bij de beoordeling van de prestatiegegevens met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie wordt ook rekening gehouden met de door de lidstaten in het kader van artikel 12 opgestelde rapporten.

Het krachtens artikel 7 opgerichte comité bepaalt de criteria op grond waarvan aan de hand van de in dit lid bedoelde informatie wordt beslist wanneer de prestaties van een namens een vlaggenstaat optredende organisatie beschouwd mogen worden als een onaanvaardbare bedreiging van de veiligheid en het milieu.

Ontwerp-besluiten betreffende de in lid 1 bedoelde intrekking van een erkenning worden door de Commissie, op

eigen initiatief of op verzoek van een lidstaat, aan het comité voorgelegd.”;

9. artikel 10 wordt vervangen door:

„Artikel 10

1. Niettegenstaande de in de bijlage vermelde criteria kan een lidstaat die van oordeel is dat hij een erkende organisatie niet langer kan machtigen om namens hem de in artikel 3 omschreven taken uit te voeren, die machtiging schorsen op basis van de volgende procedure:

- a) de lidstaat stelt de Commissie en de andere lidstaten, onverwijld in kennis van zijn met redenen omklede besluit;
- b) de Commissie onderzoekt of de schorsing gerechtvaardigd is wegens ernstig gevaar voor de veiligheid of het milieu;
- c) overeenkomstig de procedure van artikel 7, lid 2, stelt de Commissie de lidstaat ervan in kennis of zijn besluit tot schorsing van de machtiging al dan niet gerechtvaardigd is wegens ernstig gevaar voor de veiligheid of het milieu, en verzoekt zij de lidstaat, indien zulks niet het geval is, de schorsing in te trekken.

2. Wanneer de Commissie van oordeel is dat de prestatiegegevens met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie van een erkende organisatie slechter worden, zonder dat evenwel intrekking van de erkenning op grond van de in artikel 9, lid 2, bedoelde criteria gerechtvaardigd is, kan zij beslissen de erkende organisatie hiervan op de hoogte te stellen en haar verzoeken passende maatregelen te nemen ter verbetering van haar prestatiescore met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie en de lidstaten daarvan in kennis te stellen. Indien de erkende organisatie de Commissie geen passend antwoord geeft, of indien de Commissie van oordeel is dat de door de erkende organisatie genomen maatregelen niet tot verbetering van de prestatiescore op het gebied van veiligheid en verontreinigingspreventie hebben geleid, kan de Commissie besluiten de erkenning van de organisatie volgens de procedure van artikel 7, lid 2, voor één jaar te schorsen, nadat de betrokken organisatie de gelegenheid heeft gekregen haar opmerkingen te maken. In die tijd mag de erkende organisatie geen certificaten afgeven of verlengen voor onder de vlag van een lidstaat varende schepen, terwijl de in het verleden door de organisatie afgegeven of verlengde certificaten geldig blijven.

3. De in lid 2 bedoelde procedure is ook van toepassing wanneer de Commissie over bewijzen beschikt dat een erkende organisatie niet aan het bepaalde in artikel 15, leden 3, 4 of 5, heeft voldaan.

4. Een jaar na de vaststelling van het besluit van de Commissie om de erkenning van een organisatie te schorsen, beoordeelt de Commissie of de in de leden 2 en 3 bedoelde tekortkomingen die tot de schorsing hebben geleid, zijn opgeheven. Indien de tekortkomingen nog steeds bestaan, wordt de erkenning volgens de procedure van artikel 7, lid 2, ingetrokken.”;

10. artikel 11 wordt vervangen door:

„Artikel 11

1. Elke lidstaat vergewist zich ervan dat erkende organisaties de taken waartoe hij hen voor de toepassing van artikel 3, lid 2, heeft gemachtigd, daadwerkelijk uitvoeren ten genoegen van de bevoegde instantie.

2. Iedere lidstaat voert daartoe minstens om de twee jaar controles uit en legt uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op de jaren waarvoor de naleving werd beoordeeld een verslag over de resultaten van die controles voor aan de andere lidstaten en de Commissie.

3. De Commissie beoordeelt regelmatig en ten minste om de twee jaar samen met de lidstaat die de desbetreffende erkenningsaanvraag heeft ingediend, alle erkende organisaties, om na te gaan of zij aan de criteria van de bijlage voldoen. De Commissie baseert zich bij de keuze van de te beoordelen organisaties vooral op de veiligheids- en verontreinigingspreventiescore van de organisatie, het ongevallencijfer en de door de lidstaten overeenkomstig artikel 12 geproduceerde rapporten. De beoordeling kan een bezoek aan regionale vestigingen van de organisatie en aselechte inspecties van schepen omvatten om de prestaties van de organisatie te onderzoeken. In dat geval informeert de Commissie zo nodig de lidstaat waar de regionale vestiging zich bevindt. De Commissie verschaft de lidstaten een rapport met de resultaten van de beoordeling.

4. Elke erkende organisatie legt de resultaten van zijn „Quality System Management Review” jaarlijks voor aan het bij artikel 7 ingestelde comité.”;

11. artikel 12 wordt vervangen door:

„Artikel 12

Bij de uitoefening van hun inspectierechten en het nakomen van hun verplichtingen als havenstaat melden de lidstaten het aan de Commissie en de overige lidstaten, alsmede aan de betrokken vlaggenstaat, wanneer zij ontdekken dat door namens een vlaggenstaat optredende organisaties geldige certificaten zijn afgegeven aan een schip dat niet aan de desbetreffende bepalingen van de internationale verdragen voldoet, of dat een schip met een geldig klassecertificaat een tekortkoming heeft die valt onder de in het certificaat vermelde kenmerken. Alleen gevallen van schepen die een ernstig gevaar betekenen voor veiligheid en milieu of die tekenen vertonen van ernstige nalatigheid van de kant van de organisaties, worden ter fine van dit artikel gemeld. De erkende organisatie in kwestie wordt bij de eerste inspectie op deze situatie gewezen, zodat zij onmiddellijk de nodige maatregelen kan treffen.”;

12. artikel 13 wordt geschrapt;

13. aan het eind van artikel 14, lid 2, wordt de vermelding „artikel 13” vervangen door „artikel 7, lid 2.”;

14. artikel 15 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. De erkende organisaties plegen periodiek onderling overleg om de gelijkwaardigheid van hun technische normen en van de toepassing daarvan in stand te houden, in overeenstemming met IMO-Resolutie A.847 (20) betreffende richtlijnen ter ondersteuning van de vlaggenstaten bij de toepassing van IMO-instrumenten. Zij brengen bij de Commissie periodiek verslag uit over belangrijke ontwikkelingen op het gebied van de normen.”;

b) de leden 3 en 4 worden vervangen door:

„3. De erkende organisaties verstrekken alle lidstaten die aan hen een in artikel 3 vermelde vorm van machtiging hebben verstrekt en de Commissie alle dienstige informatie over de door hen geklasseerde vloot, de overdrachten, veranderingen, schorsingen en intrekkingen van klasse, ongeacht de vlag waaronder de schepen varen. De informatie over overdrachten, veranderingen, schorsingen en intrekkingen van klasse, alsmede over achterstallige onderzoeken, nog niet opgevolgde aanbevelingen, klassevoorwaarden, exploitatievoorwaarden en exploitatiebeperkingen die aan door hen geklasseerde schepen zijn opgelegd — ongeacht de vlag waaronder die schepen varen — wordt ook doorgegeven aan het Sirenac-informatiesysteem voor inspecties in het kader van de havenstaatcontrole en wordt tevens gepubliceerd op de eventuele website van deze erkende organisaties.

4. De erkende organisaties geven geen certificaten af voor een schip, ongeacht de vlag waaronder het vaart, dat om veiligheidsredenen in een lagere klasse is ingedeeld of van klasse verandert, alvorens de bevoegde instantie van de vlaggenstaat in de gelegenheid te stellen haar standpunt binnen een redelijke tijd kenbaar te maken, zodat kan worden bepaald of een volledige inspectie noodzakelijk is.”;

c) het volgende lid wordt toegevoegd:

„5. Wanneer een schip van de ene erkende organisatie naar de andere overgaat, stelt de overdragende organisatie de opnemende organisatie in kennis van alle achterstallige onderzoeken, de nog niet opgevolgde aanbevelingen, de klassevoorwaarden, exploitatievoorwaarden en exploitatiebeperkingen die aan de door hen geklasseerde schepen zijn opgelegd. Bij de overdracht bezorgt de afgevede organisatie de opnemende organisatie het complete dossier van het schip. De opnemende organisatie mag de scheepscertificaten pas afgeven, nadat alle achterstallige onderzoeken naar behoren zijn voltooid en aan alle niet opgevolgde aanbevelingen of eerder aan het schip opgelegde klassevoorwaarden is voldaan overeenkomstig de aanwijzingen van de overdragende organisatie. Alvorens tot afgifte van de certificaten over te gaan moet de overnemende organisatie de overdragende organisatie op de hoogte stellen van de datum van afgifte van de certificaten, en een bevestiging geven van de datum, de plaats

en de maatregelen die zijn genomen om achterstallig onderzoek te verrichten en aan nog niet opgevolgde aanbevelingen en exploitatievoorwaarden te voldoen. Met het oog op een goede toepassing van de bepalingen van dit lid werken de erkende organisaties met elkaar samen.”;

15. aan artikel 16 wordt het volgende lid toegevoegd:

„4. Bovendien stelt de Commissie het Europees Parlement en de Raad regelmatig in kennis van de voortgang van de uitvoering van de richtlijn in de lidstaten.”;

16. de bijlage bij de richtlijn wordt als volgt gewijzigd:

a) deel A wordt vervangen door:

„A. ALGEMENE MINIMUMCRITERIA

1. De erkende organisatie moet met bewijsstukken kunnen aantonen dat zij een uitgebreide ervaring heeft in het beoordelen van het ontwerp en de bouw van koopvaardij schepen.
2. De organisatie dient een vloot van ten minste 1 000 zeeschepen (van meer dan 100 BRT) met een gezamenlijk laadvermogen van niet minder dan 5 miljoen BRT onder klasse te hebben.
3. De organisatie moet een bestand van technisch personeel in dienst hebben dat in verhouding is tot het aantal geklasseerde schepen. Een minimum van 100 fulltime-inspecteurs is nodig om aan de in punt 2 vermelde voorwaarden te voldoen.
4. De organisatie dient gedetailleerde voorschriften en regelingen met betrekking tot het ontwerp, de bouw en de periodieke controle van koopvaardij schepen bekend te maken, voortdurend bij te werken en via onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's te verbeteren.
5. De organisatie dient jaarlijks haar scheepsregister te publiceren of op te slaan in een elektronische databank die toegankelijk is voor het publiek.
6. De organisatie mag niet worden gecontroleerd door reders of scheepsbouwers, noch door anderen die commercieel betrokken zijn bij de bouw, de uitrusting, de herstelling of de exploitatie van schepen. De organisatie mag voor haar omzet niet in hoge mate afhankelijk zijn van één enkele commerciële onderneming.
7. De organisatie moet functioneren overeenkomstig de bepalingen van de bijlage van Resolutie A.789 (19) van de IMO over specifieke voorschriften inzake de controlerende en certificerende functies van erkende organisaties die namens de overheid optreden, voorzover die bepalingen toepasselijk zijn binnen de werkings sfeer van deze richtlijn.”;

b) deel B:

i) de titel wordt vervangen door:

„B. SPECIFIEKE MINIMUMCRITERIA.”;

ii) de punten 4, 5, 6, 7 en 9 worden vervangen door:

„4. De organisatie is bereid de nodige informatie te verstrekken aan de overheid, de Commissie en de betrokken partijen.

5. Het bestuur van de organisatie heeft zijn kwaliteitsbeleid, kwaliteitsdoelstellingen en streven naar kwaliteit bepaald en schriftelijk vastgesteld en ziet erop toe dat dit beleid wordt begrepen, ten uitvoer gelegd en gehandhaafd op alle niveaus van de organisatie. Het beleid van de organisatie moet gebaseerd zijn op prestatieoogmerken en -indicatoren op het gebied van veiligheid en verontreinigingspreventie.

6. De organisatie beschikt over, maakt gebruik van en handhaaft een doeltreffend intern kwaliteitsstelsel, dat steunt op de desbetreffende gedeelten van de internationaal erkende kwaliteitsnormen en in overeenstemming is met de normen EN 45004 (inspectieorganen) en EN 29001, zoals geïnterpreteerd in de „Quality System Certification Scheme Requirements” van de IACS, en waardoor met name wordt gegarandeerd dat:

- a) de voorschriften en regelingen van de organisatie methodisch worden vastgesteld en gehandhaafd;
- b) de voorschriften en regelingen van de organisatie worden nageleefd en er een intern systeem wordt opgezet voor meting van de kwaliteit van de diensten met betrekking tot deze voorschriften en regelingen;
- c) wordt voldaan aan de eisen betreffende de wettelijk voorgeschreven werkzaamheden waartoe de organisatie is gemachtigd en er een intern systeem wordt opgezet voor meting van de kwaliteit van de diensten met betrekking tot de naleving van de internationale verdragen;
- d) de verantwoordelijkheden, de bevoegdheden en de onderlinge verhoudingen van het personeel van wie de werkzaamheden de kwaliteit van de dienstverlening van de organisatie beïnvloeden, zijn omschreven en toegelicht;
- e) alle werkzaamheden worden gecontroleerd;
- f) de organisatie beschikt over een controlesysteem in het kader waarvan toezicht wordt gehouden op de werkzaamheden van de rechtstreeks door de organisatie in dienst genomen inspecteurs en technisch en administratief personeel;
- g) wettelijk voorgeschreven werkzaamheden waartoe de organisatie is gemachtigd uitsluitend door eigen fulltime-inspecteurs of fulltime-inspecteurs van andere erkende organisaties worden uitgevoerd; in alle gevallen moeten de fulltime-inspecteurs beschikken over uitgebreide kennis van het specifieke scheepstype waarop zij de wettelijk voorgeschreven werkzaamheden verrichten, voorzover relevant voor de te verrichten specifieke controle, en van de desbetreffende toepasselijke voorschriften;

- h) een systeem voor opleiding en permanente bijscholing van inspecteurs wordt toegepast;
 - i) gegevens worden bijgehouden waarmee kan worden aangetoond dat in het kader van de verrichte diensten de voorgeschreven normen worden gehaald en dat het kwaliteitssysteem doeltreffend werkt;
 - j) de organisatie een uitgebreid systeem van geplande en gedocumenteerde interne controles inzake met de kwaliteit verband houdende activiteiten in alle vestigingen toepast;
 - k) de volgens het geharmoniseerd systeem van onderzoek en certificatie vereiste wettelijk voorgeschreven onderzoeken en inspecties waartoe de organisatie gemachtigd is, worden verricht volgens de bepalingen van de bijlage en het aanhangsel bij Resolutie A.746 (18) van de IMO betreffende richtlijnen voor onderzoek in het kader van het geharmoniseerd systeem van onderzoek en certificatie;
 - l) de directe bestuurlijke verantwoordelijkheden en bevoegdheden tussen het hoofdkantoor en de regionale kantoren van het bureau en die tussen de erkende bureaus en hun inspecteurs duidelijk zijn afgebakend.
7. De organisatie moet bewijzen dat zij in staat is:
- a) een volledige en adequate reeks voorschriften en regelingen uit te werken en bij te houden met betrekking tot de romp, de machines, de elektrische installaties en de bedieningsapparatuur, kwalitatief op het niveau van de internationaal erkende technische normen, op basis waarvan Solas- en passagiersschipveiligheidslicenties (voor wat de structuur van het schip en de belangrijkste machines aan boord betreft) en uitwateringslicenties (voor wat de stevigheid van het schip betreft) kunnen worden afgegeven;
 - b) alle krachtens de internationale overeenkomsten vereiste inspecties en onderzoeken voor de afgifte van de licenties uit te voeren, waaronder de noodzakelijke middelen voor

de beoordeling — door gebruikmaking van gekwalificeerd beroepspersoneel en overeenkomstig de bepalingen van de bijlage bij Resolutie A.788 (19) van de IMO betreffende richtlijnen voor de uitvoering van de internationale veiligheidscode (ISM-code) door de overheid — van de toepassing en handhaving van het veiligheidssysteem, zowel aan de wal als aan boord van schepen die bestemd zijn om onder de certificatie te vallen.”.

„9. De organisatie dient vertegenwoordigers van de overheid en van de andere betrokken partijen te laten meewerken aan de uitwerking van haar voorschriften en/of regelingen.”.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 22 juli 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
2. Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
3. De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van de bepalingen van nationaal recht die zij hebben aangenomen op het door deze richtlijn bestreken terrein.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 19 december 2001.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

N. FONTAINE

Voor de Raad

De voorzitter

A. NEYTS-UYTTEBROECK

**RICHTLIJN 2001/106/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 19 december 2001**

houdende wijziging van Richtlijn 95/21/EG van de Raad betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruikmaken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾, in het licht van de gemeenschappelijke tekst zoals goedgekeurd door het Bemiddelingscomité op 13 november 2001,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met Richtlijn 95/21/EG van de Raad ⁽⁵⁾ is een systeem van havenstaatcontrole ingevoerd van de schepen in de Europese Gemeenschap dat gebaseerd is op uniforme inspectie- en aanhoudingsprocedures.
- (2) Het is noodzakelijk om rekening te houden met de wijzigingen welke zijn aangebracht in de verdragen, protocollen, codes en resoluties van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) en de ontwikkelingen welke hebben plaatsgevonden in het kader van het Memorandum van Overeenstemming van Parijs (MOU).
- (3) Overeengekomen wordt dat niets in deze richtlijn leidt tot het op de havenstaten afwentelen van verantwoordelijkheden van de vlagstaten of van erkende organisaties die namens de vlagstaten optreden.
- (4) Sommige schepen vormen een duidelijk risico voor de veiligheid op zee en het mariene milieu vanwege de slechte staat waarin zij zich bevinden, de vlag die zij voeren en hun antecedenten; hiertoe worden met name schepen gerekend die de vlag voeren van een staat die in de zwarte lijst van het jaarrapport van het MOU te boek staat als een staat „met een zeer hoog risico” of „met een hoog risico”. Deze schepen zou daarom toegang tot de havens in de Gemeenschap moeten worden geweigerd, tenzij kan worden aangetoond dat zij op een veilige wijze in de wateren van de Gemeenschap kunnen worden geëxploiteerd. Er moeten richtsnoeren worden opgesteld waarin de procedures uiteen worden gezet die van toepassing zijn indien aan een bepaald schip de toegang wordt geweigerd of wanneer deze weigering

weer ongedaan wordt gemaakt. Omwille van de transparantie moet de lijst met schepen die uit de havens van de Gemeenschap worden geweerd openbaar worden gemaakt.

- (5) Schepen met een hoge prioriteitsfactor vormen een bijzonder hoog risico op een ongeval of verontreiniging waardoor kan worden gerechtvaardigd dat het noodzakelijk is om deze frequent te inspecteren wanneer zij havens van de Gemeenschap binnenlopen.
- (6) De categorieën schepen die in bijlage V bij Richtlijn 95/21/EG zijn opgenomen vormen ook een belangrijk risico op een ongeval of verontreiniging wanneer zij een bepaald aantal jaren in de vaart zijn. Aangezien de autoriteit die inspectie moet uitvoeren in ruime mate zelf kan beslissen of dat soort schepen voor een uitgebreide inspectie in aanmerking komt, is het niet mogelijk om uniforme praktijken binnen de Gemeenschap door te voeren. Het is daarom nodig om de inspectie van dat soort schepen verplicht te maken. Zo moet met name, gezien het risico dat olietankers een aanzienlijke verontreiniging kunnen veroorzaken en gezien het feit dat de meeste gebreken die leiden tot aanhouding van een schip voorkomen bij schepen van meer dan 15 jaar oud, de regeling voor uitgebreide inspectie worden toegepast op olietankers zodra zij 15 jaar in de vaart zijn.
- (7) De inhoud van de uitgebreide inspecties waarvoor er richtsnoeren zijn neergelegd, kan afhankelijk van de autoriteit die de inspectie uitvoert heel verschillend zijn. Daarom moeten deze richtsnoeren, met het oog op uniforme praktijken in de Gemeenschap, verplicht worden gesteld. Er moet evenwel ruimte worden geschapen voor uitzonderingen wanneer een inspectie van dat soort schepen, met name vanwege de toestand waarin de ladingtanks van het schip verkeren of vanwege beperkingen opgelegd door laad- of losactiviteiten onmogelijk is, of uitzonderlijke risico's voor de veiligheid van het schip, zijn bemanning en de inspecteur of voor de veiligheid van de haven waarin het schip zich bevindt, zou meebrengen.
- (8) De lidstaten moeten de bevoegdheid krijgen om de verplichte inspecties op een efficiënte manier te organiseren teneinde de verscherpte inspectieregeling maximaal te benutten, waarbij enerzijds rekening wordt gehouden met de verschillende werksituaties in de lidstaten en de samenwerking tussen de havens en de lidstaten wordt benut, en anderzijds de algemene kwantitatieve doelstellingen op het gebied van inspectie worden onderschreven.

⁽¹⁾ PB C 212E, 25.7.2000, blz. 102 en PB C 154 van 29.4.2001, blz. 67.

⁽²⁾ PB C 14 van 16.1.2001, blz. 22.

⁽³⁾ PB C 22 van 24.1.2001, blz. 19.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 30 november 2000 (PB C 228 van 13.8.2001, blz. 133), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 26 februari 2001 (PB C 101 van 30.3.2001, blz. 15), en besluit van het Europees Parlement van 16 mei 2001 (nog niet bekendgemaakt in het PB). Besluit van het Europees Parlement van 24 oktober 2001 en besluit van de Raad van 6 december 2001.

⁽⁵⁾ PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/97/EG van de Commissie (PB L 331 van 23.12.1999, blz. 67).

- (9) Aangezien de aanwerving en opleiding van gekwalificeerde inspecteurs enige tijd vergt, kan het de lidstaten worden toegestaan hun inspectiedienst geleidelijk uit te rusten; gelet op de bijzondere kenmerken van de haven van Rotterdam, met name de omvang van het scheepvaartverkeer dat deze haven aandoet, moet voor deze haven de mogelijkheid worden geschapen de termijn voor aanwerving en opleiding van inspecteurs enigermate te verlengen.
- (10) Bepaalde gebreken aan de constructie van het schip kunnen het risico van een ongeval op zee doen toenemen. Indien dit het geval is bij een schip dat een lading olie in bulk vervoert, kunnen dat soort ongevallen desastreuze gevolgen hebben voor het milieu. De autoriteit die de inspectie uitvoert, moet een visueel onderzoek instellen in die delen van het schip die toegankelijk zijn om zodoende aan de weet te komen of er sprake is van ernstige corrosie en moet in aansluiting daarop alle noodzakelijk maatregelen nemen, met name ten aanzien van de classificatiebureaus die verantwoordelijk zijn voor de kwaliteit van de constructie van de schepen.
- (11) Een uitgebreide inspectie gebaseerd op een verplichte controle van bepaalde aspecten van het schip vergt een aanzienlijke hoeveelheid tijd en organisatie. De voorbereidingen in verband met de inspectie dienen te worden vergemakkelijkt, waardoor deze ook doeltreffender zullen worden. In dit verband dient de kapitein of de exploitant van een schip dat een haven van de Gemeenschap aandoet bepaalde informatie van operationele aard te verstrekken.
- (12) Het steeds toenemende belang van de havenstaatcontrole in de strijd tegen praktijken die tegen de normen indruisen heeft tot gevolg dat de taken van de inspecteurs in het algemeen zullen toenemen. Er dienen derhalve bijzondere inspanningen te worden gedaan om overtollige inspecties te vermijden en de informatie aan de inspecteurs met betrekking tot inspecties die in eerder aangedane havens zijn verricht, te verbeteren. Bijgevolg dient in het verslag van de inspectie dat door de inspecteur bij het verrichten van een inspectie, een gedetailleerde inspectie of een uitgebreide inspectie is gemaakt, te worden vermeld welke delen van het schip reeds geïnspecteerd zijn; de inspecteur in de volgende haven die door het schip wordt aangedaan, zal dan in staat zijn om zo nodig te besluiten af te zien van de inspectie van een deel van het schip indien bij de vorige inspectie geen tekortkomingen werden ontdekt.
- (13) Er is fundamentele technologische vooruitgang geboekt op het gebied van boordapparatuur, waardoor het mogelijk is geworden reisgegevens te registreren (met een reisgegevensrecorder - een VDR-systeem of „zwarte dozen”), hetgeen het onderzoek na een ongeval vergemakkelijkt. Gelet op het belang van dergelijke apparatuur voor de veiligheid op zee en in aansluiting op het werk dat parallel hiermee op dit punt binnen de IMO wordt verzet, zou deze apparatuur na een periode van uiterlijk 5 jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn verplicht moeten worden op vrachtschepen die vóór 1 juli 2002 zijn gebouwd en die havens van de Gemeenschap aandoen; wanneer de apparatuur eenmaal verplicht is, moet het ontbreken of de slechte werking ervan leiden tot aanhouding.
- (14) De overheid van de vlagstaat van een geïnspecteerd schip of het betrokken classificatiebureau moet in kennis worden gesteld van het resultaat van de inspectie zodat de ontwikkeling en eventueel de achteruitgang van de toestand van het schip in de gaten kunnen worden gehouden en de nodige maatregelen kunnen worden genomen om problemen te verhelpen zolang er nog tijd voor is.
- (15) Een verontreiniging met olie als gevolg van een ongeval kan het milieu en de economie van de getroffen regio aanzienlijk schaden. Er dient derhalve te worden nagegaan of olietankers die havens in de Europese Unie aandoen op passende wijze tegen dat soort risico's gedekt zijn.
- (16) Transparantie van de informatie over geïnspecteerde en aangehouden schepen is een essentieel element van het beleid om het gebruik van schepen die niet aan de veiligheidsnormen voldoen te ontmoedigen. In dit verband is het noodzakelijk om de identiteit van de scheepsbevrachter op te nemen in de lijst met gepubliceerde informatie. Het publiek dient ook vollediger en duidelijker te worden ingelicht over de inspecties en aanhoudingen die in de havens van de Gemeenschap worden verricht. Daarbij gaat het met name om bijzondere informatie over uitgebreidere inspecties die aan boord van schepen zowel door de autoriteiten in de havenstaat en de classificatiebureaus worden verricht, en een verklaring van de maatregelen welke door de autoriteiten in de havenstaat of de betrokken classificatiebureaus zijn genomen in aansluiting op een bevel tot aanhouding uit hoofde van de richtlijn.
- (17) Het is van essentieel belang dat wordt toegezien op de toepassing van de richtlijn om het risico te vermijden op verschillende veiligheidsniveaus en op concurrentievervalsing tussen havens en regio's in de Gemeenschap. De Commissie dient daarom over meer gedetailleerde informatie te beschikken, met name over wat er met de schepen in de havens gebeurt, zodat er een gedetailleerd onderzoek kan worden uitgevoerd naar de omstandigheden waaronder de richtlijn wordt toegepast. Dat soort informatie moet vaak genoeg aan de Commissie worden verstrekt zodat deze in staat is sneller tussenbeide te komen wanneer er bij de toepassing van de richtlijn afwijkingen worden vastgesteld.
- (18) De maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van Richtlijn 95/21/EG moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999, tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 95/21/EG van de Raad wordt als volgt gewijzigd:

1. de titel wordt vervangen door:

„Richtlijn 95/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 juni 1995 betreffende havenstaatcontrole”;

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

2. artikel 2, punten 1 en 2, wordt vervangen door:

„1. Verdragen:

- het Internationaal Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966 (LL 66);
- het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1974 (Solas 74);
- het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973 en het daarop betrekking hebbende Protocol van 1978 (Marpol 73/78);
- het Internationaal Verdrag betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van 1978 (STCW 78);
- het Verdrag inzake de internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee van 1972 (Colreg 72);
- het Internationaal Verdrag betreffende de meting van schepen van 1969 (ITC 1969);
- het Verdrag betreffende minimumnormen op koopvaardij schepen van 1976 (ILO nr. 147);
- het Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie (CLC 1992);

alsmede de op deze Verdragen betrekking hebbende protocollen, wijzigingen en voorschriften met dwingend karakter die op 19 december 2001 van kracht zijn.

2. „MOU”: het op 26 januari 1982 te Parijs ondertekende Memorandum van Overeenstemming inzake havenstaatcontrole, in de versie die geldt op 19 december 2001”;

3. artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

Inspectieorgaan

De lidstaten onderhouden voor de inspectie van schepen de nodige nationale maritieme diensten die beschikken over het vereiste personeelsbestand, in het bijzonder gekwalificeerde inspecteurs, hierna genoemd de „bevoegde instanties”, en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat hun bevoegde instanties hun taken vervullen overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn.”;

4. artikel 5, leden 1, 2 en 3 wordt vervangen door:

„1. Het totale aantal inspecties van de in lid 2 en artikel 7 bedoelde schepen dat de bevoegde instantie van elke lidstaat jaarlijks verricht, bedraagt ten minste 25 % van het gemiddelde jaarlijkse aantal afzonderlijke schepen die de havens van die lidstaat hebben aangedaan, berekend op basis van de laatste drie kalenderjaren waarvoor statistieken beschikbaar zijn.

2. a) De bevoegde instantie ziet er, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7 bis, op toe dat een inspectie overeenkomstig artikel 6 wordt uitgevoerd op ieder schip met een prioriteitsfactor van meer dan 50 in het SIRENAC-informatiesysteem dat niet aan een uitgebreide inspectie is onderworpen, op voorwaarde dat een periode van ten minste één maand is

verstreken na de laatste inspectie in een haven in het MOU-gebied.

b) Bij het selecteren van andere schepen voor inspectie bepalen de bevoegde instanties de prioriteit als volgt:

- de eerste ter inspectie te selecteren schepen zijn de in bijlage I, deel I, vermelde schepen, ongeacht hun prioriteitsfactor;
- de in bijlage I, deel II, vermelde schepen worden geselecteerd in afnemende volgorde, volgens hun prioriteitsfactor zoals vermeld in het SIRENAC-informatiesysteem.

3. De lidstaten onthouden zich van het inspecteren van schepen die minder dan zes maanden tevoren door een lidstaat geïnspecteerd zijn, voorzover:

- het schip niet op de lijst van bijlage I staat, en
- er geen tekortkomingen zijn gemeld na een voorgaande inspectie, en
- er geen gegronde redenen zijn om een inspectie te verrichten, en
- het schip niet onder het bepaalde in lid 2, onder a) valt.”;

5. artikel 7 wordt vervangen door:

„Artikel 7

Verplichte uitgebreide inspectie van bepaalde schepen

1. Een schip in één van de categorieën van bijlage V, deel A, komt in aanmerking voor een uitgebreide inspectie na een periode van twaalf maanden na de laatste uitgebreide inspectie in een haven van een staat die het MOU heeft ondertekend.

2. Als een dergelijk schip overeenkomstig artikel 5, lid 2, punt b), ter inspectie wordt geselecteerd, wordt een uitgebreide inspectie verricht. In de periode tussen twee uitgebreide inspecties mag echter wel een inspectie overeenkomstig artikel 6 worden verricht.

3. a) De exploitant of de kapitein van een schip dat valt onder lid 1 deelt alle in bijlage V, deel B, vermelde informatie mee aan de bevoegde instantie in de lidstaat van elke haven die na een periode van 12 maanden na de laatste uitgebreide inspectie wordt aangedaan. Deze mededeling geschiedt ten minste 3 dagen vóór de verwachte tijd van aankomst in de haven of, als de reis naar verwachting minder dan 3 dagen in beslag zal nemen, vóór het vertrek uit de vorige haven.

b) Elk schip dat niet aan het voorschrift van punt a) voldoet, wordt in de haven van bestemming aan een uitgebreide inspectie onderworpen.

4. De lidstaten zorgen er, met inachtneming van artikel 7 bis, voor dat een schip dat valt onder lid 3 van toepassing is en waarvan de prioriteitsfactor 7 of meer bedraagt, aan een uitgebreide inspectie wordt onderworpen in de eerste haven die het aandoet na een periode van 12 maanden na de laatste uitgebreide inspectie.

Wanneer de lidstaten wegens problemen met de aanwerving en opleiding van inspecteurs, hun capaciteit niet tijdig kunnen opvoeren om alle vereiste aanvullende inspecties te verrichten, kunnen zij tot uiterlijk 1 januari 2003 hun inspectiedienst geleidelijk uitbouwen. Deze termijn kan voor de haven van Rotterdam met zes maanden worden verlengd. De Commissie stelt de lidstaten en het Europees Parlement hiervan in kennis

5. Uitgebreide inspecties vinden plaats volgens de procedures in bijlage V, deel C.

6. Wanneer een wijziging of een ontwerp-wijziging op het MOU aan de draagwijdte van de verplichting tot uitgebreide inspectie uit hoofde van dit artikel dreigt af te doen, legt de Commissie onverwijld een ontwerp van maatregelen voor aan het bij artikel 18 ingestelde comité om nieuwe prioriteitsfactorwaarden in te voeren die in overeenstemming zijn met de doeleinden van deze richtlijn.”;

6. het volgende artikel wordt ingelast:

„Artikel 7 bis

Procedure ingeval inspectie van bepaalde schepen niet mogelijk is

1. Indien een lidstaat om operationele redenen niet in staat is een schip met een prioriteitsfactor van meer dan 50 te onderwerpen aan een inspectie als bedoeld in artikel 5, lid 2, punt a), of een verplichte uitgebreide inspectie als bedoeld in artikel 7, lid 4, uit te voeren, meldt hij het SIRENAC-systeem onverwijld dat een dergelijke inspectie niet heeft plaatsgevonden.

2. Dergelijke gevallen worden elke zes maanden aan de Commissie kenbaar gemaakt, met vermelding van de redenen waarom geen inspectie van de betrokken schepen heeft plaatsgevonden.

3. Per kalenderjaar mag het aantal niet-uitgevoerde inspecties niet meer bedragen dan 5 % van het gemiddelde jaarlijkse aantal afzonderlijke schepen die in aanmerking komen voor de in lid 1 bedoelde inspecties en die de havens van de lidstaat hebben aangedaan, berekend op basis van de laatste drie kalenderjaren waarover statistieken beschikbaar zijn.

4. De in lid 1 bedoelde schepen worden naar gelang van het geval aan een inspectie als bedoeld in artikel 5, lid 2, punt a), of aan een verplichte uitgebreide inspectie als bedoeld in artikel 7, lid 4, onderworpen in de volgende haven die zij in de Gemeenschap aandoen.

5. De in lid 3 genoemde waarde van 5 % wordt zo nodig per 22 juli 2008 volgens de procedure van artikel 19, gewijzigd op basis van een evaluatie van de Commissie.”;

7. het volgende artikel wordt ingelast:

„Artikel 7 ter

Maatregelen tot weigering van toegang aan bepaalde schepen

1. Een lidstaat ziet erop toe dat een schip in één van de categorieën van bijlage XI, deel A, de toegang tot zijn

havens wordt geweigerd, behalve in de situaties als omschreven in artikel 11, lid 6, indien dat schip:

ofwel

- de vlag voert van een staat die op de zwarte lijst van het jaarrapport van het MOU staat, en
- meer dan tweemaal in de loop van de voorgaande vierentwintig maanden in een haven van een staat die het MOU heeft ondertekend, is aangehouden;

ofwel

- de vlag voert van een staat die in de zwarte lijst van het jaarrapport van het MOU te boek staat als een staat „met een zeer hoog risico” of „met een hoog risico”, en
- meer dan eenmaal in de loop van de voorgaande zesentwintig maanden in een haven van een staat die het MOU heeft ondertekend is aangehouden.

De weigering van toegang geldt zodra nadat een schip toestemming heeft gekregen om de haven te verlaten waar het naargelang van het geval voor een tweede of een derde keer is aangehouden.

2. Voor de toepassing van lid 1, voldoen de lidstaten aan de procedures die zijn vastgesteld in bijlage XI, deel B.

3. De Commissie publiceert om de zes maanden informatie met betrekking tot schepen waaraan de toegang tot havens in de Gemeenschap overeenkomstig dit artikel is geweigerd.”;

8. artikel 8 wordt vervangen door:

„Artikel 8

Inspectierapport aan de kapitein

Na voltooiing van een inspectie, een gedetailleerde inspectie of een uitgebreide inspectie stelt de inspecteur een rapport op conform bijlage IX. De kapitein van het schip ontvangt een exemplaar van het inspectierapport.”;

9. in artikel 9:

a) wordt lid 1 vervangen door:

„1. Ten overstaan van de bevoegde instantie moet worden aangetoond dat de bij de inspectie als bedoeld in de artikelen 5, lid 2, en 7 bevestigde of aan het licht gekomen tekortkomingen in overeenstemming met de verdragen worden of zullen worden verholpen.”;

b) wordt lid 3 vervangen door:

„3. Bij zijn professioneel oordeel over de vraag of een schip al dan niet moet worden aangehouden, past de inspecteur de in bijlage VI vervatte criteria toe. In dit verband wordt het schip aangehouden wanneer het niet is uitgerust met een functionerend reisgegevens-recordersysteem, terwijl het gebruik daarvan op grond van bijlage XII verplicht is. Wanneer dit gebrek niet zonder meer in de haven van aanhouding kan worden verholpen, kan de bevoegde instantie het schip toestaan verder te reizen naar de dichtstbijzijnde haven waar het gebrek wel zonder meer kan worden verholpen, of kan zij verlangen dat het gebrek wordt verholpen binnen een termijn van ten hoogste 30 dagen. Daartoe zijn de procedures van artikel 11 van toepassing.”;

- c) wordt lid 5 vervangen door:
- „5. Ingeval de in artikel 5, lid 2, en artikel 7 bedoelde inspecties tot aanhouding leiden, dient de bevoegde instantie onmiddellijk schriftelijk onder overlegging van het inspectierapport de administratie van de staat onder wiens vlag het schip gerechtigd is te varen (de vlaggenstaatadministratie) of, wanneer dit niet mogelijk is, de consul, of, bij diens afwezigheid, de dichtstbijzijnde diplomatieke vertegenwoordiger van die staat in kennis te stellen van het geheel van omstandigheden waarin optreden noodzakelijk werd geacht. Bovendien moet, indien zulks van belang is, ook mededeling worden gedaan aan de aangewezen inspecteurs of de erkende organisaties die verantwoordelijk zijn voor de afgifte van de classificatiecertificaten of de certificaten die namens de vlaggenstaat overeenkomstig de internationale verdragen worden afgegeven.”;
10. artikel 10, lid 1, wordt vervangen door:
- „1. De eigenaar of de exploitant van het schip of diens vertegenwoordiger in de lidstaat kan beroep instellen tegen een door de bevoegde instantie genomen besluit tot aanhouding of weigering van toegang. Het beroep schort de werking van de aanhouding of de weigering van toegang niet op.”;
11. artikel 14, lid 2, wordt vervangen door:
- „2. De lidstaten onderhouden informatie-uitwisseling en samenwerking tussen hun bevoegde instantie en de bevoegde instanties van alle overige lidstaten en houden de bestaande operationele verbinding tussen hun bevoegde instantie, de Commissie en het in Saint-Malo, Frankrijk, opgezette SIRENAC-informatiesysteem in stand.
- Voor het uitvoeren van de inspecties, bedoeld in artikel 5, lid 2, en in artikel 7, raadplegen de inspecteurs de openbare en particuliere databanken betreffende scheepsinspectie welke toegankelijk zijn via het EQUASIS-informatiesysteem.”;
12. artikel 15, lid 2, wordt vervangen door:
- „2. De informatie, genoemd in bijlage VIII, delen I en II, en de informatie betreffende de wijziging, schorsing of intrekking van de klassering van vaartuigen als bedoeld in artikel 15, lid 3, van Richtlijn 94/57/EG, is beschikbaar in het SIRENAC-systeem. Deze informatie zal openbaar worden gemaakt via het EQUASIS-informatiesysteem, zo spoedig mogelijk nadat de inspectie is voltooid of de aanhouding is opgeheven.”;
13. het onderstaande lid wordt toegevoegd aan artikel 15:
- „5. Dit artikel doet niet af aan de nationale wetgeving inzake aansprakelijkheid.”;
14. in artikel 16 wordt het onderstaande lid ingevoegd:
- „2bis. Indien een schip wordt aangehouden wegens tekortkomingen of het ontbreken van geldige certificaten als bedoeld in artikel 9 en bijlage VI, worden alle kosten in verband met de aanhouding in de haven gedragen door de eigenaar of de exploitant van het schip.”.
15. de artikelen 17 en 18 worden vervangen door:
- „Artikel 17
- Gegevens voor het toezicht op de uitvoering**
- De lidstaten verstrekken de Commissie de in bijlage X genoemde informatie volgens de in die bijlage gestelde termijnen.
- Artikel 18
- Regelgevend comité**
1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 12 van Richtlijn 93/75/EEG opgerichte comité.
2. Waar naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.
- De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG vastgestelde periode bedraagt drie maanden.
3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.”;
16. in artikel 19 worden de inleidende zin en punt a) vervangen door:
- „Deze richtlijn kan, zonder uitbreiding van de werksfeer, worden gewijzigd overeenkomstig de procedure van artikel 18, lid 2, teneinde:
- a) de in artikel 5 genoemde verplichtingen, — met uitzondering van het in lid 1 genoemde percentage van 25 —, alsmede de verplichtingen van de artikelen 5, 6, 7, 7 bis, 7 ter, 8, 15 en 17, en van de bijlagen waarnaar deze artikelen verwijzen, aan te passen op basis van de ervaring met de toepassing van deze richtlijn en rekening houdend met de ontwikkelingen in het MOU.”;
17. het onderstaande artikel wordt ingevoegd:
- „Artikel 19 bis
- Sancties**
- De lidstaten voeren een systeem in van sancties op overtredingen van de nationale bepalingen die op grond van deze richtlijn zijn vastgesteld en nemen de nodige maatregelen om de toepassing ervan te verzekeren. De aldus ingevoerde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikwekkend zijn.”;
18. het volgende lid wordt toegevoegd aan artikel 20:
- „4. Voorts informeert de Commissie het Europees Parlement en de Raad op gezette tijden over de bij de uitvoering van de richtlijn in de lidstaten geboekte vooruitgang.”;
19. bijlage I, deel II, wordt vervangen door de tekst in bijlage I bij deze richtlijn;
20. in bijlage II
- a) wordt punt 10 vervangen door de volgende punten:
- „10. Verklaring van minimum-bemanningssterkte
- 10bis Certificaten, afgegeven krachtens het STCW-verdrag”;

b) wordt het volgende punt 35 toegevoegd:

„35. Certificaat van verzekering of andere financiële zekerheid terzake van wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie (Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1992).”;

21. in bijlage III, punt 1, worden „8 en 11” vervangen door „8”;

22. bijlage V wordt vervangen door de tekst in bijlage II bij deze richtlijn;

23. bijlage VI wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende wordt toegevoegd aan punt 2 (Toepassing van de belangrijkste criteria):

„14. bij een ongeluk zoveel mogelijk informatie verstrekken”;

b) in punt 3.1 worden de woorden „Het ontbreken van geldige certificaten” vervangen door de woorden „Het ontbreken van geldige certificaten en documenten”;

c) het volgende wordt toegevoegd aan punt 3.2:

„15. Het niet uitvoeren van het uitgebreide inspectieprogramma overeenkomstig Solas 74, hoofdstuk XI, voorschrift 2.

16. Het ontbreken of het niet goed werken van een reisgegevensrecorder (VDR), wanneer het gebruik daarvan verplicht is”;

d) het volgende wordt toegevoegd aan punt 3.6:

„5. Het inspectierapport ontbreekt of is niet in overeenstemming met voorschrift 13G(3)(b) van het MARPOL-verdrag.”;

24. bijlage VIII wordt vervangen door de tekst in bijlage III bij deze richtlijn;

25. de bijlagen IX, X, XI en XII, waarvan de tekst is opgenomen in bijlage IV bij deze richtlijn, worden toegevoegd.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 22 juli 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

3. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van nationaal recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

De Commissie maakt uiterlijk op 22 juli 2006 de balans van de uitvoering van deze richtlijn op. Hierbij wordt onder meer aandacht geschonken aan het aantal haveninspecteurs in iedere lidstaat en het aantal uitgevoerde inspecties, met inbegrip van verplichte uitgebreide inspecties. De Commissie stelt het Parlement en de Raad in kennis van de resultaten van deze evaluatie en baseert zich hierop teneinde vast te stellen of het noodzakelijk is een voorstel tot wijziging van de richtlijn of nadere wetgeving op dit gebied in te dienen.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 19 december 2001.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

N. FONTAINE

Voor de Raad

De voorzitter

A. NEYTS-UYTTEBROECK

BIJLAGE I

„II. Totale prioriteitsfactor

De volgende schepen komen bij voorrang voor inspectie in aanmerking.

1. Schepen die een haven van een lidstaat voor de eerste maal of na een afwezigheid van twaalf maanden of meer aandoen. Bij toepassing van dit criterium moeten de lidstaten ook rekening houden met de inspecties die zijn uitgevoerd door de partijen bij het MOU. Wanneer de voor uitvoering van deze taak benodigde gegevens ontbreken, moeten de lidstaten zich op de beschikbare Sirenac-gegevens baseren en de schepen inspecteren die na de inwerkingtreding van de Sirenac-databank op 1 januari 1993 niet in die databank zijn opgenomen.
2. Schepen die de afgelopen zes maanden door geen enkele lidstaat geïnspecteerd zijn.
3. Schepen waarvan de overeenkomstig de verdragen afgegeven wettelijk voorgeschreven certificaten inzake de scheepsbouw en -uitrusting en de classificatiecertificaten zijn afgegeven door een organisatie die geen erkende organisatie is in de zin van Richtlijn 94/57/EG.
4. Schepen die onder de vlag varen van een staat die voorkomt op de zwarte lijst die gepubliceerd is in het jaarverslag van het MOU.
5. Schepen die toestemming hebben gekregen om de haven van een lidstaat te verlaten onder bepaalde voorwaarden, met name:
 - a) voor tekortkomingen die voor het vertrek moeten worden verholpen;
 - b) voor tekortkomingen die in de volgende haven die zij aandoen moeten worden verholpen;
 - c) voor tekortkomingen die binnen 14 dagen moeten worden verholpen;
 - d) voor tekortkomingen waarvoor andere voorwaarden zijn aangegeven.Indien met betrekking tot het schip maatregelen zijn genomen en alle tekortkomingen zijn verholpen, wordt daar rekening mee gehouden.
6. Schepen waarbij tijdens een vorige inspectie tekortkomingen zijn vastgesteld, naar gelang van het aantal tekortkomingen.
7. Schepen die in een vorige haven zijn aangehouden.
8. Schepen die onder de vlag varen van een land dat niet alle desbetreffende in artikel 2 van de richtlijn genoemde verdragen heeft geratificeerd.
9. Schepen die geklasseerd zijn bij een classificatiebureau waarvan het aantal tekortkomingen boven het gemiddelde liggen.
10. Schepen van de categorieën, vermeld in bijlage V, onder A.
11. Schepen van meer dan 13 jaar oud.

Ter bepaling van de volgorde voor de inspectie van de hierboven vermelde schepen houdt de bevoegde instantie, overeenkomstig bijlage I, deel I, van het MOU, rekening met de door het Sirenac-systeem aangegeven totale prioriteitsfactor. Een hogere prioriteitsfactor betekent hogere prioriteit. De totale prioriteitsfactor is de som van de toepasselijke prioriteitsfactorwaarden zoals vastgesteld in het kader van het MOU. De punten 5, 6 en 7 gelden alleen voor de inspecties die de laatste 12 maanden zijn verricht. De totale prioriteitsfactor mag niet lager zijn dan de som van de punten 3, 4, 8, 9, 10 en 11.

In het kader van artikel 7, lid 4, mag voor de totale prioriteitsfactor echter geen rekening worden gehouden met punt 10.”

BIJLAGE II

„BIJLAGE V

A. CATEGORIEËN SCHEPEN DIE IN AANMERKING KOMEN VOOR UITGEBREIDE INSPECTIE (zoals bedoeld in artikel 7, lid 1)

1. Gas- en chemicaliëntankers die ouder zijn dan tien jaar, bepaald op basis van de datum van constructie op de veiligheidscertificaten van het schip.
2. Bulkschepen die ouder zijn dan twaalf jaar, bepaald op basis van de datum van constructie op de veiligheidscertificaten van het schip.
3. Olietankers met een bruto tonnage van ten minste 3 000, die ouder zijn dan 15 jaar, bepaald op basis van de datum van constructie op de veiligheidscertificaten van het schip.
4. Andere passagiersschepen die ouder zijn dan 15 jaar dan de passagiersschepen, bedoeld in artikel 2, onder a) en b), van Richtlijn 1999/35/EG van de Raad van 29 april 1999 betreffende een stelsel van verplichte onderzoeken voor de veilige exploitatie van geregelde diensten met roro-veerboten en hogesnelheidspassagiersvaartuigen⁽¹⁾.

B. AAN DE BEVOEGDE AUTORITEIT TE VERSTREKKEN INFORMATIE (zoals bedoeld in artikel 7, lid 3, onder a)

- A. naam
- B. vlag
- C. eventueel IMO-identificatienummer
- D. ton draagvermogen (tdwt)
- E. jaar waarin het schip gebouwd is, bepaald op basis van de datum op de veiligheidscertificaten van het schip;
- F. voor tankers:
 - F.a. configuratie: enkelwandig, enkelwandig met SBT, dubbelwandig;
 - F.b. conditie van de lading en ballasttanks; vol, leeg, gevuld met inerte gassen;
 - F.c. volume en aard van de lading;
- G. waarschijnlijke tijd van aankomst in de haven van bestemming of bij het loodsstation, zoals verlangd door de bevoegde instantie;
- H. geplande duur van het verblijf in de haven;
- I. geplande handelingen in de haven van bestemming (laden, lossen, andere);
- J. geplande wettelijk voorgeschreven inspectie en belangrijke onderhouds- en reparatiewerkzaamheden, uit te voeren in de haven van bestemming.

C. PROCEDURES VOOR DE UITGEBREIDE INSPECTIE VAN BEPAALDE CATEGORIEËN SCHEPEN (zoals bedoeld in artikel 7, lid 5)

Afhankelijk van de praktische uitvoerbaarheid of van beperkingen in verband met de veiligheid van personen, het schip of de haven, dienen ten minste de volgende punten deel uit te maken van de uitgebreide inspectie. Inspecteurs dienen te beseffen dat bij bepaalde werkzaamheden aan boord, bijvoorbeeld laad- en loswerkzaamheden, de veiligheid in gevaar kan komen als er beproevingen moeten worden uitgevoerd die op die werkzaamheden een rechtstreekse invloed hebben.

1. ALLE SCHEPEN (alle categorieën van deel A):
 - black-out en het starten van de noodgenerator;
 - inspectie van de noodverlichting;
 - werking van de noodbrandbluspomp met twee brandslangen, aangesloten op de hoofdbrandblusleiding;

⁽¹⁾ PB L 138 van 1.6.1999, blz. 1.

- werking van de lenspompen;
- sluiting van de waterdichte deuren;
- het strijken van een reddingsboot;
- beproeving van de afstandbediende noodstop voor bijvoorbeeld ketels, ventilatie en brandstofpompen;
- beproeving van de stuurinrichting en hulpstuurinrichting;
- inspectie van de noodvoedingsbron voor radio-installaties;
- inspectie en, voorzover mogelijk, beproeving van de olieseparator in de machinekamer.

2. GAS- EN CHEMICALIËNTANKERS

Naast de in punt 1 genoemde punten dient de uitgebreide inspectie van gas- en chemicaliëntankers ook onderstaande punten te omvatten:

- bewakings- en veiligheidsinrichtingen van de ladingstank die verband houden met temperatuur, druk en ullage;
- apparatuur voor zuurstofanalyse en explosiemeters, met inbegrip van de ijking daarvan. Beschikbaarheid van uitrusting voor de detectie van chemicaliën (balg), met een voor de specifieke vracht die wordt vervoerd passend aantal geschikte gasdetectiebuizen;
- middelen voor ademhalings- en oogbescherming, voor elke persoon aan boord (indien vereist voor de producten die voorkomen op het internationaal certificaat van geschiktheid of het certificaat van geschiktheid voor het vervoer van chemicaliën in bulk of vloeibaar gas in bulk, naar gelang van het geval);
- vermelding van het vervoerde product op het internationaal certificaat van geschiktheid of het certificaat van geschiktheid voor het vervoer van chemicaliën in bulk of vloeibaar gas in bulk, naar gelang van het geval;
- de vaste brandblusinstallatie aan dek, met schuim, droge chemische stof of met een andere stof, zoals vereist voor het vervoerde product.

3. BULKSCHEPEN

Naast de in punt 1 genoemde punten dient de uitgebreide inspectie van bulkschepen ook onderstaande punten te omvatten:

- mogelijke corrosie van de fundaties van dekwerktuigen;
- mogelijke vervorming en/of corrosie van luiken;
- mogelijke scheuren of corrosieplekken in dwarsschotten;
- toegangen tot de laadruimten;
- controle op de aanwezigheid aan boord van de onderstaande documenten, verificatie van die documenten en bevestiging dat de vlagstaat of het classificatiebureau ze heeft bekrachtigd:
 - 1) rapporten van structurele inspecties;
 - 2) rapporten ter beoordeling van de conditie van het schip;
 - 3) diktemetingsrapporten;
 - 4) de beschrijving, bedoeld in IMO-resolutie A.744(18).

4. OLIETANKERS

Naast de onder punt 1 genoemde punten dient een uitgebreide inspectie van olietankers ook de onderstaande punten te omvatten:

- vast aangebracht dekschuimbrandblussysteem;
- brandblusmiddelen in het algemeen;
- inspectie van de brandkleppen in de machinekamer, de pompkamer en accommodatie;
- controle van de druk van het inertgas en het zuurstofgehalte;
- ballasttanks: ten minste een van de ballasttanks in het ladingsgedeelte dient in eerste instantie via het tankmangat/de deктоegang te worden onderzocht; indien de inspecteur op duidelijke gronden verdere inspectie nodig acht, moet een inspectie binnen in de tank plaatsvinden;
- controle op de aanwezigheid aan boord van de volgende documenten, verificatie van die documenten en bevestiging dat de vlagstaat of het classificatiebureau ze heeft bekrachtigd:
 - 1) rapporten van structurele inspecties;
 - 2) rapporten ter beoordeling van de conditie van het schip;
 - 3) diktemetingsrapporten;
 - 4) de beschrijving, bedoeld in IMO-resolutie A.744(18).

5. PASSAGIERSSCHEPEN DIE NIET ONDER RICHTLIJN 1999/35/EG VALLEN

Naast de onder deel C, 1 genoemde punten kan de uitgebreide inspectie van passagiersschepen ook de onderstaande punten omvatten:

- beproeving van het branddetectie- en alarmsysteem;
- beproeving of de branddeuren naar behoren sluiten;
- beproeving van het boordomroepsysteem;
- brandoefening waarbij ten minste alle persoonlijke brandweeruitrusting wordt gedemonstreerd en waaraan ook een deel van het cateringpersoneel deelneemt;
- demonstratie dat bemanningsleden op sleutelposten bekend zijn met de instructies bij beschadiging van het schip.

Indien zulks nuttig wordt geacht, kan de inspectie, met de toestemming van de kapitein of de eigenaar, worden voortgezet terwijl het schip naar de haven van de lidstaat vaart of daaruit afvaart. De inspecteurs mogen de activiteit op het schip niet hinderen en mogen geen situaties doen ontstaan die volgens de kapitein de veiligheid van de passagiers, de bemanning of het schip in gevaar brengen.”

BIJLAGE III

„BIJLAGE VIII

Publicatie van informatie in verband met aanhoudingen en inspecties in de havens van de lidstaten (zoals bedoeld in artikel 15)

I. Informatie die gepubliceerd wordt in overeenstemming met artikel 15, lid 1, moet het volgende omvatten:

- naam van het schip,
- IMO-nummer,
- type van het schip,
- tonnage (gt),
- bouwjaar, bepaald op basis van de datum op de veiligheidscertificaten van het schip,
- naam en adres van de eigenaar of de exploitant van het schip,
- in het geval van schepen die vloeistoffen of vaste lading in bulk vervoeren, de naam en het adres van de bevrachter die verantwoordelijk is voor de keuze van het schip en het type bevrachtingsovereenkomst,
- vlaggenstaat,
- het classificatiebureau of de classificatiebureaus, voorzover van toepassing, dat/die voor dit schip de eventuele classificatiecertificaten heeft/hebben afgegeven,
- het classificatiebureau of de classificatiebureaus, en/of elke andere partij die namens de vlagstaat certificaten heeft/hebben afgegeven voor dit schip in overeenstemming met de toepasselijke verdragen, met vermelding van de afgegeven certificaten,
- haven waar en datum waarop de laatste uitgebreide inspectie heeft plaatsgevonden met eventueel de vermelding of er een aanhouding werd bevolen,
- haven waar en datum waarop de laatste speciale inspectie heeft plaatsgevonden en de naam van de organisatie die deze inspectie heeft uitgevoerd,
- aantal aanhoudingen gedurende de voorgaande 24 maanden,
- land en haven van aanhouding,
- datum waarop de aanhouding is opgeheven,
- duur van de aanhouding, in dagen,
- aantal geconstateerde tekortkomingen en de redenen voor aanhouding, in duidelijke en expliciete bewoordingen,
- beschrijving van de maatregelen die door de bevoegde instantie zijn genomen, en voorzover van toepassing, door het classificatiebureau als maatregel volgend op de aanhouding,
- indien voor het schip een weigering van toegang tot iedere haven binnen de Gemeenschap geldt, de redenen voor deze maatregel, in duidelijke en expliciete bewoordingen,
- voorzover van toepassing, aanwijzingen omtrent de vraag of het classificatiebureau, of een andere particuliere instelling die de desbetreffende controle heeft verricht, verantwoordelijkheid draagt in verband met de tekortkoming, of de combinatie van tekortkomingen, die tot de aanhouding heeft geleid,
- beschrijving van de maatregelen die zijn getroffen ten aanzien van een schip dat toestemming heeft gekregen om naar de dichtstbijzijnde geschikte reparatiewerf te varen, of waaraan de toegang tot een haven in de Gemeenschap is geweigerd.

II. Informatie betreffende geïnspecteerde schepen die in overeenstemming met artikel 15, lid 2, openbaar wordt gemaakt dient het volgende te omvatten:

- naam van het schip,
- IMO-nummer,
- type van het schip,
- tonnage (gt),
- bouwjaar,
- naam en adres van de eigenaar of de exploitant van het schip,
- in het geval van schepen die vloeistoffen of vaste lading in bulk vervoeren, de naam en het adres van de bevrachter die verantwoordelijk is voor de keuze van het schip en het type charter,

- vlaggenstaat,
 - het classificatiebureau of de classificatiebureaus, voorzover van toepassing, dat/die voor dit schip de eventuele classificatiecertificaten heeft/hebben afgegeven,
 - het classificatiebureau of de classificatiebureaus, en/of elke andere partij die namens de vlagstaat certificaten heeft/hebben afgegeven voor dit schip in overeenstemming met de toepasselijke verdragen, met vermelding van de afgegeven certificaten,
 - land, haven en datum van inspectie,
 - aantal en aard van de tekortkomingen.”
-

BIJLAGE IV

De onderstaande bijlagen IX, X, XI en XII worden toegevoegd:

„BIJLAGE IX

Inspectierapport, opgesteld overeenkomstig artikel 8

Het inspectierapport moet ten minste de volgende punten omvatten:

I. Algemeen

1. Bevoegde instantie die het rapport heeft geschreven
2. Datum en plaats van inspectie
3. Naam van het geïnspecteerde schip
4. Vlag
5. Type van het schip
6. IMO-nummer
7. Roepletters
8. Tonnage (gt)
9. Draagvermogen (voorzover van toepassing)
10. Bouwjaar, bepaald op basis van de datum op de veiligheidscertificaten van het schip
11. Het classificatiebureau of de classificatiebureaus, voorzover van toepassing, dat/die voor dit schip de eventuele classificatiecertificaten heeft/hebben afgegeven
12. Het classificatiebureau of de classificatiebureaus, en/of elke andere partij die namens de vlagstaat certificaten heeft afgegeven voor dit schip in overeenstemming met de toepasselijke verdragen
13. Naam en adres van de eigenaar of de exploitant van het schip
14. Naam en adres van de bevrachter die verantwoordelijk is voor de keuze van het schip en het type charter indien de schepen vloeistoffen of vaste lading in bulk vervoeren
15. Definitieve datum waarop het inspectierapport is geschreven
16. Vermelding dat informatie over een inspectie of een aanhouding bekend kan worden gemaakt

II. Informatie over de inspectie

1. Certificaten welke zijn afgegeven overeenkomstig de desbetreffende internationale verdragen, instantie of organisatie die het/de betrokken certificaat/certificaten heeft afgegeven, met inbegrip van de datum van afgifte en de datum waarop deze aflopen
2. Delen of elementen van het schip welke geïnspecteerd werden (in het geval van een gedetailleerde of uitgebreide inspectie)
3. Soort inspectie (inspectie, gedetailleerde inspectie, uitgebreide inspectie)
4. Aard van de tekortkomingen
5. Genomen maatregelen

III. Aanvullende informatie in geval van aanhouding

1. Datum van het aanhoudingsbevel
2. Datum waarop het aanhoudingsbevel is opgeheven
3. Aard van de tekortkomingen die een aanhoudingsbevel wettigen (verwijzingen naar verdragen, indien van toepassing)
4. Informatie over de laatste tussentijdse of jaarlijkse inspectie

5. Aanwijzingen omtrent de vraag of het classificatiebureau, of een andere particuliere instelling die de desbetreffende controle heeft verricht, verantwoordelijkheid draagt in verband met de tekortkoming, of de combinatie van tekortkomingen, die tot de aanhouding heeft geleid
6. Genomen maatregelen.

BIJLAGE X

Gegevens welke moeten worden verstrekt in de context van de controle op de uitvoering krachtens artikel 17

1. Ieder jaar moeten de lidstaten de Commissie uiterlijk op 1 april de volgende gegevens verstrekken over het vorige jaar.

- 1.1. Aantal inspecteurs dat namens de lidstaten optreedt in het kader van de havenstaatcontrole.

Deze informatie moet aan de Commissie worden meegedeeld onder gebruikmaking van de volgende modeltabel.

Haven/gebied	Aantal voltijdse inspecteurs	Aantal deeltijdse inspecteurs ⁽¹⁾	Omgerekend naar voltijdse arbeid
Haven X.....			
Haven Y.....			
TOTAAL			

⁽¹⁾ Indien de inspecties die in de context van de havenstaatcontrole worden uitgevoerd slechts een gedeelte van de werkzaamheden van de inspecteurs uitmaken, moeten de werkzaamheden van alle inspecteurs worden uitgedrukt in een voltijds inspecteursequivalent.

Deze informatie moet worden verstrekt op nationaal niveau en voor iedere haven van de betrokken lidstaat. Voor het doel van deze bijlage wordt onder een haven verstaan een afzonderlijke haven alsmede het geografisch gebied dat bestreken wordt door een inspecteur of een team van inspecteurs, waarin eventueel verschillende afzonderlijke havens kunnen zijn begrepen. Dezelfde inspecteur kan werken in meer dan één haven/geografisch gebied.

- 1.2. Totaal aantal afzonderlijke schepen dat op nationaal niveau hun havens is binnengelopen.

2. De lidstaten moeten:

- a) ofwel de Commissie om de zes maanden een lijst doen toekomen van bewegingen van afzonderlijke schepen, met uitzondering van geregelde veerdiensten die hun havens zijn binnengelopen, met vermelding van het IMO-nummer van de schepen en hun datum van aankomst;
- b) ofwel elke werkdag aan SIRENAC de IMO-nummers en de aankomstdatum doorgeven van de schepen, met uitzondering van geregelde veerdiensten, die hun havens zijn binnengekomen.

Uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn en telkens wanneer zich een wijziging voordoet bij deze diensten moeten de lidstaten de Commissie een lijst verstrekken van de in de punten (a) en (b) genoemde geregelde veerdiensten;

BIJLAGE XI

A. CATEGORIEËN VAN SCHEPEN WAARVOOR EEN WEIGERING VAN TOEGANG TOT HAVENS VAN DE GEMEENSCHAP GELDT (als bedoeld in artikel 7 ter, lid 1)

1. Gas- en chemicaliëntankers,
2. Bulkschepen,
3. Olietankers,
4. Passagiersschepen.

B. PROCEDURES VOOR HET WEIGEREN VAN DE TOEGANG TOT DE HAVENS VAN DE GEMEENSCHAP (als bedoeld in artikel 7 ter, lid 2)

1. Indien aan de in artikel 7 ter beschreven voorwaarden wordt voldaan, moet de bevoegde autoriteit van de haven waar het schip voor de tweede of de derde maal, naar gelang van het geval, is aangehouden, de kapitein en de eigenaar of de exploitant van het schip schriftelijk in kennis stellen van het feit dat aan het schip de toegang tot de haven is geweigerd.

De bevoegde autoriteit moet ook de administratie van de vlaggenstaat, het betrokken classificatiebureau, de andere lidstaten, de Commissie, het administratief centrum voor maritieme zaken (Centre Administratif des Affaires Maritimes) en het secretariaat van het MOU daarvan in kennis stellen.

Het toegangsverbod wordt van kracht zodra aan het schip toestemming is verleend om de haven te verlaten nadat de tekortkomingen die aanleiding waren voor aanhouding zijn verholpen.

2. Om het toegangsverbod te laten opheffen moet de eigenaar of de exploitant een formeel verzoek indienen bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat die het toegangsverbod heeft opgelegd. Dit verzoek dient vergezeld te gaan van een certificaat van de administratie van de vlaggenstaat of van het namens die administratie optredende classificatiebureau, waarin wordt aangetoond dat het schip volledig aan de eisen in de toepasselijke bepalingen van de internationale verdragen voldoet. Het verzoek om het toegangsverbod op te heffen, dient eventueel ook te worden vergezeld van een certificaat van het classificatiebureau dat het schip heeft geïnclassificeerd en waaruit blijkt dat het schip voldoet aan de classificatienormen die door dat bureau zijn vastgesteld.
3. Het toegangsverbod kan slechts worden opgeheven na een nieuwe inspectie van het schip in een overeengekomen haven door inspecteurs van de bevoegde autoriteit van de lidstaat die het toegangsverbod heeft opgelegd en indien ten genoegen van deze lidstaat wordt aangetoond dat het schip volledig voldoet aan de toepasselijke eisen van de internationale verdragen.

Indien de overeengekomen haven zich binnen de Gemeenschap bevindt, kan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van de haven van bestemming met de instemming van de bevoegde autoriteit van de lidstaat die het toegangsverbod heeft opgelegd, het schip toestaan zich naar deze haven te begeven, uitsluitend om na te gaan of het schip aan de voorwaarden van lid 2 voldoet.

De hernieuwde inspectie bestaat uit een uitgebreide inspectie die ten minste de relevante punten van bijlage V, deel C, dient te omvatten.

Alle kosten van deze uitgebreide inspectie worden door de eigenaar of de exploitant van het schip gedragen.

4. Indien de resultaten van de uitgebreide inspectie de lidstaat voldoen in overeenstemming met lid 2, moet het toegangsverbod worden opgeheven. De eigenaar of de exploitant van het schip moet daarvan schriftelijk in kennis worden gesteld.

De bevoegde autoriteit moet haar beslissing ook schriftelijk meedelen aan de administratie van de vlaggenstaat, het betrokken classificatiebureau, de andere lidstaten, de Commissie, het administratief centrum voor maritieme zaken (Centre Administratif des Affaires Maritimes) en het secretariaat van het MOU.

5. De informatie over schepen waaraan de toegang tot communautaire havens is ontzegd, moet in het Sirenac-systeem beschikbaar worden gesteld en worden bekendgemaakt overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 en van bijlage VIII;

BIJLAGE XII

Internationale en communautaire vereisten met betrekking tot reisgegevensrecordersystemen

Schepen van de navolgende categorieën moeten, wanneer zij een haven van een lidstaat van de Gemeenschap aandoen, uitgerust zijn met een reisgegevensrecordersysteem dat voldoet aan de prestatienormen van resolutie A.861(20) van de IMO en de testnormen zoals vastgelegd in norm 61996 van de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC):

- passagiersschepen die zijn gebouwd op of na 1 juli 2002;
- ro-ro-passagiersschepen die gebouwd zijn voor 1 juli 2002, uiterlijk bij de eerste controle op of na 1 juli 2002;
- andere dan ro-ro-passagiersschepen, die zijn gebouwd voor 1 juli 2002, uiterlijk 1 januari 2004;
- andere dan passagiersschepen van 3.000 ton en meer, die zijn gebouwd op of na 1 juli 2002.

Schepen van de navolgende categorieën die gebouwd zijn voor 1 juli 2002, moeten, wanneer zij een haven van een lidstaat van de Gemeenschap aandoen, uitgerust zijn met een reisgegevensrecordersysteem dat voldoet aan de desbetreffende IMO-normen:

- vrachtschepen van 20 000 ton en meer, uiterlijk op de door de IMO vastgestelde datum of, bij ontstentenis van een besluit van de IMO, uiterlijk op 1 januari 2007,
 - vrachtschepen van 3 000 ton en meer, doch minder dan 20 000 ton, uiterlijk op de door de IMO vastgestelde datum of, bij ontstentenis van een besluit van de IMO, uiterlijk op 1 januari 2008.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 6 december 2001

betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 2001 tot en met 15 juni 2006 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau

(2002/40/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 300, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau⁽¹⁾ hebben de Gemeenschap en de Republiek Guinee-Bissau onderhandeld om te bepalen welke wijzigingen of aanvullingen aan het einde van de toepassingsperiode van het Protocol in voornoemde overeenkomst dienen te worden aangebracht.
- (2) Na deze onderhandeling is op 30 mei 2001 een nieuw protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst geparafeerd.
- (3) Op grond van dit protocol krijgen de vissers uit de Gemeenschap voor de periode van 16 juni 2001 tot en met 15 juni 2006 vangstmogelijkheden toegewezen in de wateren die onder soevereiniteit of jurisdictie van Guinee-Bissau vallen.
- (4) Teneinde een onderbreking in de uitoefening van de visserij door vaartuigen uit de Gemeenschap te vermijden, dient het nieuwe protocol zo spoedig mogelijk van toepassing te worden; daarom hebben de twee partijen een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling geparafeerd die voorziet in de voorlopige toepassing van het geparafeerde protocol met ingang van 16 juni 2000.
- (5) Deze overeenkomst in de vorm van een briefwisseling dient te worden goedgekeurd onder voorbehoud van een

definitief besluit op grond van artikel 37 van het Verdrag.

- (6) Er dient te worden bepaald hoe de vangstmogelijkheden over de lidstaten moeten worden verdeeld, uitgaande van de traditionele verdeling van de vangstmogelijkheden in het kader van de visserijovereenkomst,

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 2001 tot en met 15 juni 2006 geldende vangstmogelijkheden en de financiële compensatie, bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau, wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling en die van het Protocol zijn aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De bij het Protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden als volgt onder de lidstaten verdeeld:

a) garnaalvisserij:

— Italië	3 900 brt
— Spanje	2 400 brt
— Portugal	3 080 brt
— Griekenland	250 brt

b) visserij op koppotigen (Cephalopoda)/vis:

— Spanje	1 870 brt
— Italië	500 brt
— Griekenland	430 brt

⁽¹⁾ PB L 226 van 29.8.1980, blz. 34.

- c) vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen:
- Spanje 20 vaartuigen
 - Frankrijk 19 vaartuigen
 - Italië 1 vaartuig
- d) vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug:
- Spanje 25 vaartuigen
 - Frankrijk 6 vaartuigen
 - Portugal 5 vaartuigen

Indien de vergunningaanvragen van de bovengenoemde lidstaten betrekking hebben op een kleinere hoeveelheid dan er volgens het Protocol mag worden gevangen, kan de Commissie aanvragen van andere lidstaten in overweging nemen.

Artikel 3

De lidstaten waarvan vissersvaartuigen in het kader van het hierbij bedoelde protocol vissen, dienen de in de visserijzone van Guinee-Bissau van elk bestand gevangen hoeveelheden aan

de Commissie te melden overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 500/2001 van de Commissie van 14 maart 2001 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad wat betreft de controle op de vangsten van de vissersvaartuigen van de Gemeenschap in de wateren van derde landen en in volle zee ⁽¹⁾.

Artikel 4

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn om het Protocol te ondertekenen teneinde daardoor de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Brussel, 6 december 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

I. DURANT

⁽¹⁾ PB L 73 van 15.3.2001, blz. 8.

OVEREENKOMST IN DE VORM VAN EEN BRIEFWISSELING

inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 2001 tot en met 15 juni 2006 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau

A. Brief van de Regering van de Republiek Guinee-Bissau

Mijnheer,

Onder verwijzing naar het op 30 mei 2001 geparafeerde Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie voor de periode van 16 juni 2001 tot en met 15 juni 2006 heb ik de eer U mede te delen dat de Regering van de Republiek Guinee-Bissau bereid is dit Protocol met ingang van 16 juni 2001 voorlopig toe te passen in afwachting van de inwerkingtreding overeenkomstig artikel 9 van genoemd Protocol, op voorwaarde dat de Gemeenschap bereid is hetzelfde te doen.

In dit laatste geval dient de eerste jaarlijkse tranche van de financiële compensatie die is vastgesteld in artikel 2 van het Protocol, te worden betaald vóór 15 januari 2002.

Ik moge U verzoeken mij te bevestigen dat de Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.

Gelieve, Mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

Voor de Regering van de Republiek Guinee-Bissau

B. Brief van de Gemeenschap

Mijnheer,

Ik heb de eer U de ontvangst te bevestigen van Uw brief van heden, welke als volgt luidt:

„Onder verwijzing naar het op 30 mei 2001 geparafeerde Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie voor de periode van 16 juni 2001 tot en met 15 juni 2006 heb ik de eer U mede te delen dat de Regering van de Republiek Guinee-Bissau bereid is dit Protocol met ingang van 16 juni 2001 voorlopig toe te passen in afwachting van de inwerkingtreding overeenkomstig artikel 9 van genoemd Protocol, op voorwaarde dat de Gemeenschap bereid is hetzelfde te doen.

In dit laatste geval dient de eerste jaarlijkse tranche van de financiële compensatie die is vastgesteld in artikel 2 van het Protocol, te worden betaald vóór 15 januari 2002.

Ik moge U verzoeken mij te bevestigen dat de Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.”.

Ik heb de eer U te bevestigen dat de Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.

Gelieve, Mijnheer, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

Namens de Raad van de Europese Unie

PROTOCOL

tot vaststelling van de voor de periode van 16 juni 2001 tot en met 15 juni 2006 geldende vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau

Artikel 1

De uit hoofde van artikel 4 van de Overeenkomst toegekende vangstmogelijkheden worden voor een periode van vijf jaar ingaande op 16 juni 2001 vastgesteld op:

1. a) vriestrawlers voor de garnaalvisserij: 9 600 brt per jaar;
b) vriestrawlers voor de visvangst en voor de vangst van koptogen (Cephalopoda): 2 800 brt per jaar;
2. vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen: 40 vaartuigen;
3. vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug: 36 vaartuigen.

Artikel 2

1. Voor de eerste drie jaren waarin het protocol van toepassing is, wordt de tegenprestatie als bedoeld in artikel 9 van de Overeenkomst vastgesteld op 10 000 000 EUR per jaar (waarvan 9 000 000 EUR als financiële compensatie, betaalbaar uiterlijk 15 januari 2002 voor het eerste jaar en na de datum waarop het protocol verjaart voor de volgende jaren, en 1 000 000 EUR voor de in artikel 4 van dit protocol bedoelde acties).

2. Voor de laatste twee jaren waarin het protocol van toepassing is, wordt de tegenprestatie als bedoeld in artikel 9 van de Overeenkomst vastgesteld op 10 500 000 EUR per jaar (waarvan 9 500 000 EUR als financiële compensatie en 1 000 000 EUR voor de in artikel 4 van dit protocol bedoelde acties).

3. De besteding van deze financiële compensatie valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de regering van Guinee-Bissau.

4. De compensatie wordt gestort op een door de regering van Guinee-Bissau aangewezen rekening ten gunste van de Schatkist.

Artikel 3

De partijen verbinden zich ertoe verantwoorde visserij in de wateren van Guinee-Bissau aan te moedigen, met inachtneming van het beginsel van non-discriminatie tussen de verschillende in die wateren aanwezige vloten.

De Gemeenschap en de autoriteiten van Guinee-Bissau doen het nodige om gedurende de looptijd van dit protocol de toestand van de visbestanden in de visserijzone van Guinee-Bissau te volgen; in het kader hiervan zal jaarlijks te Brussel of te Bissau een gemeenschappelijke wetenschappelijke vergadering worden gehouden.

Op basis van de conclusies van de jaarlijkse wetenschappelijke vergadering en van de best beschikbare wetenschappelijke adviezen plegen de partijen in de bij artikel 11 van de Overeen-

komst ingestelde gemengde commissie overleg over eventuele gezamenlijke maatregelen voor een op duurzaamheid gericht beheer van de visbestanden.

Als de hierboven bedoelde maatregelen een vermindering van de bij dit protocol toegekende vangstmogelijkheden tot gevolg hebben, zal de financiële tegenprestatie worden aangepast.

Als zulks op grond van de situatie van de bestanden verantwoord is, kunnen de bij dit protocol toegekende vangstmogelijkheden op verzoek van de Gemeenschap worden verhoogd met tranches van telkens 1 000 brt per jaar. In dat geval wordt de in artikel 2 bedoelde financiële compensatie evenredig verhoogd pro rata temporis.

Artikel 4

Uit de tegenprestatie als bedoeld in artikel 2, lid 1, worden overeenkomstig de hierna opgegeven verdeling de volgende acties gefinancierd:

- a) wetenschappelijk of technisch programma van Guinee-Bissau ter verbetering van de kennis van de visbestanden in de exclusieve economische zone van Guinee-Bissau en van het volgen van hun ontwikkeling, alsmede ter verbetering van de werking van het laboratorium voor toegepast visserijonderzoek, in het bijzonder met oog op een betere hygiëne in de visserijsector: 200 000 EUR per jaar;
- b) beurzen voor studie en praktijkonderwijs in de verschillende takken van wetenschap, techniek en economie op het gebied van de visserij. Deze beurzen mogen eveneens worden gebruikt in staten waarmee de Gemeenschap een samenwerkingsovereenkomst heeft. Het totale bedrag voor dergelijke beurzen bedraagt maximaal 150 000 EUR per jaar. Een gedeelte van het bedrag kan op verzoek van de autoriteiten van Guinee-Bissau worden aangewend om de kosten van deelneming aan internationale bijeenkomsten of stages op het gebied van de visserij te financieren, of voor de organisatie van studiebijeenkomsten over de visserij in Guinee-Bissau. Dit bedrag wordt gestort op een rekening aangewezen door de bevoegde nationale autoriteiten, die alle beurzen en andere gefinancierde acties beheren;
- c) steun voor investeringen in de ambachtelijke visserij: 250 000 EUR per jaar;
- d) toezicht op zee, onder andere installatie van een satellietvolgsysteem (VMS) voor vissersvaartuigen: 300 000 EUR per jaar;
- e) institutionele ondersteuning van het voor visserij bevoegde ministerie: 60 000 EUR per jaar;
- f) technische bijstand voor het opzetten en het volgen van de uitvoering van de vorengenoemde acties, waarvan de inhoud en de voorwaarden in samenspraak tussen de twee partijen worden vastgesteld: 40 000 EUR per jaar.

De acties worden door de bevoegde nationale autoriteiten uitgevoerd op basis van een werkprogramma, dat vóór de eerste betaling ter informatie aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt meegedeeld.

Artikel 5

De in artikel 4, onder a), c), d), e) en f) bedoelde bedragen worden ter beschikking van de bevoegde autoriteiten en instanties van Guinee-Bissau gesteld uiterlijk 15 januari 2002 voor het eerste jaar en na de datum waarop het protocol verjaart voor de volgende jaren, en op de rekeningen van de bevoegde autoriteiten van Guinee-Bissau gestort overeenkomstig de voor de besteding ervan vastgestelde programmering.

De in artikel 4, onder b), bedoelde bedragen worden betaald naarmate er uitgaven worden gedaan.

De bevoegde nationale autoriteiten doen de delegatie van de Europese Commissie in Guinee-Bissau uiterlijk drie maanden na de datum waarop het protocol verjaart, een jaarverslag toekomen over de uitvoering van de geprogrammeerde en gefinancierde acties, over de bereikte resultaten en over de eventueel ondervonden moeilijkheden. In dit verslag zal ook aandacht worden geschonken aan de uitvoering van de opleidingsactiviteiten die uit de in punt 5.3 van de technische bijlage bedoelde redersbijdragen worden gefinancierd.

De Europese Gemeenschap behoudt zich het recht voor de bevoegde nationale autoriteiten te vragen aanvullende inlichtingen te verstrekken over deze resultaten en de betrokken bedragen te herzien in het licht van de effectieve uitvoering van deze acties.

Artikel 6

Indien de Gemeenschap de in de artikel 2 en 4 bedoelde betalingen niet verricht, kan Guinee-Bissau de toepassing van dit protocol schorsen.

Artikel 7

Indien de uitoefening van de visserijactiviteiten in de EEZ van Guinee-Bissau als gevolg van ernstige omstandigheden, natuurverschijnselen daaronder niet begrepen, onmogelijk is, kan de Europese Gemeenschap de betaling van de financiële tegenprestatie voor de betrokken periode opschorten nadat, voor zover zulks mogelijk is, overleg met de andere partij is gepleegd.

De betaling van de financiële tegenprestatie wordt hervat zodra de toestand opnieuw normaal is en na overleg tussen de twee partijen, die bevestigen dat de toestand zodanig is dat visserijactiviteit opnieuw mogelijk is.

Artikel 8

De bijlage bij de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee-Bissau inzake de visserij voor de kust van Guinee-Bissau wordt ingetrokken en vervangen door de bijlage bij dit protocol.

Artikel 9

Dit protocol en de bijlagen treden in werking op de dag waarop de partijen elkaar ervan in kennis stellen dat de daartoe vereiste procedures zijn voltooid.

Het is van toepassing met ingang van 16 juni 2001.

BIJLAGE

VOORWAARDEN VOOR DE UITOEFENING VAN DE VISSERIJ DOOR VAARTUIGEN VAN DE GEMEENSCHAP IN DE VISSERIJZONE VAN GUINEE-BISSAU

1. Formaliteiten voor het aanvragen en de afgifte van vergunningen

- 1.1. De bevoegde autoriteiten van de Europese Gemeenschap dienen via de delegatie van de Commissie in Guinee-Bissau uiterlijk twintig dagen vóór de aanvang van de gevraagde geldigheidsduur bij het voor de visserij bevoegde ministerie van de Republiek Guinee-Bissau een aanvraag in voor elk vaartuig waarmee men in het kader van de Overeenkomst de visserij wenst uit te oefenen.

De aanvragen worden ingediend op de daartoe door de regering van de Republiek Guinee-Bissau verstrekte formulieren, waarvan een model hierbij is gevoegd (aanhangsel 1).

- 1.2. Elke aanvraag voor een vergunning dient vergezeld te gaan van het bewijs dat de voor de geldigheidstermijn van de vergunning verschuldigde visrechten en het in punt 6.2 hierna bedoelde bedrag zijn betaald en, voor vriestrawlers, van een afschrift van een door de lidstaat afgegeven attest waarbij de tonnage van het vaartuig in brt wordt vastgesteld. Voor de betaling van de visrechten moet gebruik worden gemaakt van de door de autoriteiten van Guinee-Bissau opgegeven rekening. Het origineel van de vergunning wordt afgegeven aan de kapitein van het vaartuig of aan zijn vertegenwoordiger.

Indien een nieuwe vergunning wordt aangevraagd voor een vaartuig waaraan reeds een vergunning in het kader van dit Protocol is verleend en dat geen technische wijzigingen heeft ondergaan, behoeft de via de delegatie van de Commissie in Bissau bij het voor visserij bevoegde ministerie in te dienen aanvraag slechts vergezeld te gaan van het bewijs dat de visrechten voor de gevraagde periodes zijn betaald. Op de nieuwe vergunning wordt door het voor de visserij bevoegde ministerie vermeld dat in het kader van het protocol eerder al een vergunning is aangevraagd en afgegeven.

- 1.3. De delegatie van de Europese Commissie in Bissau wordt van de afgifte van elke vergunning in kennis gesteld.
- 1.4. De visrechten omvatten alle nationale en plaatselijke heffingen, met uitzondering van de havenrechten.
- 1.5. Voor de geldigheidsduur van de vergunningen worden de volgende perioden in aanmerking genomen:
- eerste periode: van 16 juni 2001 tot en met 31 december 2001
 - tweede periode: van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2002
 - derde periode: van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2003
 - vierde periode: van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2004
 - vijfde periode: van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2005
 - zesde periode: van 1 januari 2006 tot en met 15 juni 2006.

De geldigheidsduur van een vergunning mag niet beginnen in een periode en eindigen in de volgende.

- 1.6. De vergunning wordt afgegeven op naam van een bepaald vaartuig en is niet overdraagbaar. Op verzoek van de Europese Gemeenschap en in bewezen gevallen van overmacht kan de vergunning echter worden vervangen door een nieuwe vergunning die wordt afgegeven op naam van een ander vaartuig met soortgelijke kenmerken als het te vervangen vaartuig. Indien de tonnage (in brt) van het vervangende vaartuig groter is dan die van het te vervangen vaartuig, moet het verschil in visrechten pro rata temporis worden betaald.

De nieuwe vergunning begint te lopen op de datum waarop de reder de geannuleerde vergunning teruggeeft aan het voor de visserij bevoegde ministerie van de Republiek Guinee-Bissau. De delegatie van de Europese Commissie in Bissau wordt van de vervanging in kennis gesteld.

1.7. Voorschriften voor vriestrawlers

- 1.7.1. De vergunning moet steeds aan boord zijn.

- 1.7.2. Elk vaartuig dient zich tijdens elke periode, alvorens de vergunning wordt afgegeven, in de haven van Bissau aan te melden om de voorgeschreven inspectie te ondergaan. Deze inspectie wordt uitsluitend verricht door bevoegde personen en moet plaatsvinden binnen 48 werkuren na aankomst van het vaartuig in de haven, voor zover de aankomst minstens 72 uren van tevoren is gemeld. Indien de vergunning om redenen waarvoor het voor de visserij bevoegde ministerie verantwoordelijk is, niet binnen 48 uren wordt afgegeven, zijn de eventuele kosten ten laste van het ministerie. Indien het vaartuig langer in de haven blijft nadat de vergunning is afgegeven, zijn de kosten en belastingen voor rekening van de reder.

Indien tijdens een lopende periode een nieuwe vergunning wordt afgegeven, behoeft het vaartuig niet opnieuw te worden geïnspecteerd en hoeft het zich niet in de haven te melden. De kosten voor het overhandigen van de vergunning zijn evenwel voor rekening van de reders.

- 1.7.3. In afwijking van het bepaalde in artikel 4, lid 3, van de Overeenkomst worden de vergunningen afgegeven voor een periode van drie, zes of twaalf maanden en kunnen zij worden verlengd. Bij de berekening van de benutting van de in artikel 1 van het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden wordt rekening gehouden met de geldigheidsduur van de vergunningen. Voor de eerste en voor de laatste periode worden de voor de vergunningen verschuldigde bedragen berekend naar rata van de geldigheidstermijn.
- 1.7.4. De door de reders verschuldigde visrechten, in EUR per brt, zijn vastgesteld op:
- voor de vergunningen met een geldigheidstermijn van een jaar:
 - 197 voor vaartuigen voor de visvangst,
 - 219 voor vaartuigen voor de vangst van koppotigen,
 - 279 voor vaartuigen voor de vangst van garnalen.
 - voor de vergunningen met een geldigheidstermijn van zes maanden:
 - 102 voor vaartuigen voor de visvangst,
 - 113 voor vaartuigen voor de vangst van koppotigen,
 - 144 voor vaartuigen voor de vangst van garnalen.
 - voor de vergunningen met een geldigheidstermijn van drie maanden:
 - 52 voor vaartuigen voor de visvangst,
 - 58 voor vaartuigen voor de vangst van koppotigen,
 - 73 voor vaartuigen voor de vangst van garnalen.

Deze visrechten worden vanaf de vierde periode van toepassing van het protocol elk jaar met 5 % verhoogd.

- 1.7.5. De extra visrechten die door de reders verschuldigd zijn wanneer zij de vis niet, zoals volgens punt 4 is voorgeschreven, tegen marktprijzen aanvoeren, zijn als volgt vastgesteld:
- 7 EUR/brt voor de vergunningen met een geldigheidstermijn van drie maanden,
 - 14 EUR/brt voor de vergunningen met een geldigheidstermijn van zes maanden,
 - 23 EUR/brt voor de vergunningen met een geldigheidstermijn van een jaar.

1.8. *Voorschriften voor vaartuigen voor de tonijnvisserij en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug*

- 1.8.1. De vergunning moet steeds aan boord zijn; vanaf de ontvangst van de kennisgeving van de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de autoriteiten van Guinee-Bissau dat het voorschot is betaald, nemen deze laatste het vaartuig evenwel op in de lijst van visgerechtigde vaartuigen die aan de met de visserijcontrole belaste autoriteiten van Guinee-Bissau wordt medegedeeld. Bovendien kan, in afwachting van de ontvangst van het origineel van de vergunning, een kopie van de reeds opgestelde vergunning per fax worden medegedeeld om aan boord te worden bewaard.
- 1.8.2. De vergunningen hebben een geldigheidsduur van een jaar. De visrechten zijn vastgesteld op 25 EUR per in de visserijzone van Guinee-Bissau gevangen ton.
- 1.8.3. De vergunningen worden afgegeven nadat aan de bevoegde nationale autoriteiten een forfaitair bedrag is betaald van 2 250 EUR per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de zegen, 375 EUR per jaar per vaartuig voor de tonijnvisserij met de hengel en 625 EUR per jaar per vaartuig voor de visserij met de drijvende beug; dit komt overeen met de rechten voor:
- 90 ton tonijn per jaar voor vaartuigen die de zegenvisserij beoefenen,
 - 15 ton tonijn per jaar voor vaartuigen die de tonijnvisserij met de hengel beoefenen,
 - 25 ton per jaar voor vaartuigen die met de drijvende beug vissen.
- 1.8.4. De eindafrekening van de rechten die voor een bepaald visseizoen verschuldigd zijn, wordt aan het eind van elk kalenderjaar door de Commissie van de Europese Gemeenschappen opgemaakt aan de hand van de door de reders opgestelde vangstaangiften die zijn bevestigd door de voor de verificatie van de vangstgegevens bevoegde wetenschappelijke instellingen (ORSTOM en IEO (Spaans Instituut voor Oceanografie)). Deze afrekening wordt terzelfder tijd aan het voor de visserij bevoegde ministerie en aan de reders toegezonden. Eventuele aanvullende rechten dienen uiterlijk op 31 mei van het daaropvolgende jaar door de reders aan de bevoegde nationale autoriteiten van Guinee-Bissau te worden overgemaakt op de in punt 1.2 hierboven bedoelde rekening. Indien het bedrag van de eindafrekening kleiner is dan het hierboven bedoelde voorschot, kan het verschil echter niet door de reder worden teruggevorderd.

2. **Vangstaangiften**

Voor alle vaartuigen van de Europese Gemeenschap die in het kader van de Overeenkomst mogen vissen in de visserijzone van Guinee-Bissau, moeten een vangstaangifte aan het voor de visserij bevoegde ministerie en een kopie van deze aangifte aan de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee-Bissau worden toegezonden; daarbij moeten de volgende regels in acht worden genomen:

- voor trawlers wordt gebruikgemaakt van een vangstaangifte volgens het hierbij gevoegde model (aanhangsel 2); deze vangstaangiften zijn maandelijks en moeten ten minste eenmaal per kwartaal worden ingediend;

- voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen, vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug dient, voor de perioden waarin in de visserijzone van Guinee-Bissau wordt gevist, een visserijlogboek te worden ingevuld volgens het formulier in aanhangsel 3. Dit formulier moet om de zes maanden, via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee-Bissau, aan het voor de visserij bevoegde ministerie worden toegezonden. Reders die geen visserijactiviteit in de visserijzone van Guinee-Bissau hebben uitgeoefend, moeten niettemin op de hiervoren beschreven wijze een verklaring indienen dat ze niets hebben gevangen;
- deze formulieren moeten leesbaar zijn ingevuld, waarbij met name de totale vangst van elke maand, per soort, moet worden opgegeven, en moeten door de kapitein van het vaartuig worden ondertekend.

De regering van Guinee-Bissau behoudt zich het recht voor om bij niet-naleving van deze bepalingen de vergunning voor het betrokken vaartuig te schorsen, en, bij recidive, de vergunning niet te vernieuwen totdat deze formaliteit is vervuld.

3. Bijvangst

- 3.1. Voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis mag de totale, in de visserijzone van Guinee-Bissau gerealiseerde vangst voor niet meer dan 9 % uit schaaldieren en niet meer dan 9 % uit koptotigen bestaan.

Voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koptotigen mag de totale in de visserijzone van Guinee-Bissau gerealiseerde vangst voor niet meer dan 9 % uit schaaldieren bestaan.

Voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van garnalen mag de totale, in de visserijzone van Guinee-Bissau gerealiseerde vangst voor niet meer dan 50 % uit koptotigen en vis bestaan.

- 3.2. Vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel mogen bovendien het voor het uitoefenen van hun activiteiten in de visserijzone van Guinee-Bissau nodige levend aas vangen.

4. Aanvoer van vis

Om de voorziening van de lokale markt met vis te garanderen, verbinden de trawlvisserijvaartuigen zich ertoe vis tegen de marktprijs aan te voeren.

De reders uit de Gemeenschap kunnen kiezen tussen aanvoer van de vangst of betaling van een forfaitaire extra vergoeding.

- 4.1. Indien de reder voor aanvoer kiest, dient hij de volgende hoeveelheden tegen marktprijs aan te landen:
- voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis: 50 kg vis per brt en per kwartaal,
 - voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koptotigen: 30 kg koptotigen per brt en per kwartaal,
 - voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van garnalen: 10 kg garnalen per brt en per kwartaal.

De vangsten mogen afzonderlijk of collectief worden aangevoerd.

De reder stelt het voor de visserij bevoegde ministerie van Guinee-Bissau zo spoedig mogelijk, en ten minste 48 uur vóór het voorziene tijdstip van aankomst in de haven, in kennis van de aanvoer en geeft daarbij een raming op van de totale hoeveelheid die zal worden aangevoerd.

Binnen 24 uur nadat het vaartuig in de haven is aangekomen, moet het gelost kunnen zijn. In het andere geval mag het vaartuig de haven verlaten en wordt aangenomen dat voor de door de reder opgegeven hoeveelheid aan de aanvoerverplichting is voldaan. Wordt er gelost na het overschrijden van deze termijn van 24 uur, dan wordt een visdagenkrediet voor de extra lostijd verrekend op de volgende vergunning voor het betrokken vaartuigen of voor elk ander door de reder aangewezen vaartuig met dezelfde technische kenmerken. Bovendien zijn alle heffingen en havenkosten voor rekening van Guinee-Bissau.

Voor de bovenbedoelde termijnen wordt geen rekening gehouden met zaterdagen, zondagen en feestdagen.

Na afloop van het lossen ontvangt de kapitein van het vaartuig een gecertificeerde verklaring waarin de geloste hoeveelheid en de waarde ervan worden vermeld.

Niet-nakoming van de aanvoerverplichting wordt bestraft met een geldboete van 1 000 EUR per ton.

- 4.2. Wanneer de reder voor forfaitaire betaling kiest, geldt het bepaalde in punt 1.7.5 hierboven.

5. Aanmonstering van zeelieden

De reders aan wie visserijvergunningen in het kader van de Overeenkomst worden verleend, dragen bij tot de praktische beroepsopleiding van onderdanen van Guinee-Bissau en tot de verbetering van de arbeidsmarkt onder de hierna vastgestelde voorwaarden en binnen de volgende grenzen:

- 5.1. Iedere reder van een trawler verbindt zich ertoe het volgende aantal zeevissers in dienst te nemen:
- drie zeevissers op vaartuigen met een tonnage van minder dan 250 brt,
 - vier zeevissers op vaartuigen met een tonnage van 250 brt of meer, doch niet meer dan 400 brt,
 - vijf zeevissers op vaartuigen met een tonnage tussen 400 brt en 650 brt,
 - zes zeevissers op vaartuigen met een tonnage van meer dan 650 brt.

De reders uit de Gemeenschap zullen er evenwel naar streven het aantal aangemonsterde zeelieden uit Guinee-Bissau te verhogen tot 33 % van het niet-gegradueerde personeel dat met de besturing van het vaartuig of met de visserijactiviteiten is belast.

Deze zeelieden zullen door de reders worden gekozen. Rekening houdende met de behoeften inzake opleiding en werkgelegenheid, mag Guinee-Bissau evenwel per trawler één bemanningslid zelf aanwijzen.

- 5.2. De reders van vaartuigen voor de tonijnvisserij en van vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug nemen onderdanen van Guinee-Bissau in dienst onder de hierna vastgestelde voorwaarden en binnen de volgende grenzen:
- voor de vloot voor de tonijnvisserij met de zegen: zeven Guinese zeelieden voor de duur van de activiteiten in de visserijzone van Guinee-Bissau;
 - voor de vloot voor de tonijnvisserij met de hengel en voor de visserij met de drijvende beug: 17 Guinese zeelieden tijdens het visseizoen voor de tonijnvisserij in de visserijzone van Guinee-Bissau, met evenwel een maximum van 1 persoon per vaartuig.
- 5.3. Het loon van zeevissers wordt, vóór de afgifte van de visserijvergunning, door de reders of hun vertegenwoordigers en het voor de visserij bevoegde ministerie in onderling overleg vastgesteld; in het loon, dat voor rekening van de reders komt, moeten de kosten van de socialezekerheidsregeling zijn begrepen waaronder de zeevisser valt (o.a. levens-, ziekte- en ongevallenverzekering).

Bij niet-nakoming van deze verplichting tot aanmonstering, moeten de reders van de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen, van de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en van de vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug zo spoedig mogelijk voor het visseizoen een forfaitaire som betalen die overeenkomt met het loon van deze zeelieden.

Dit bedrag zal worden besteed aan de opleiding van zeevissers van Guinee-Bissau en wordt gestort op een door de autoriteiten van Guinee-Bissau opgegeven rekening.

6. Waarnemers aan boord

- 6.1. Elke trawler moet een door het voor de visserij bevoegde ministerie aangewezen waarnemer aan boord nemen.

Normaliter mag deze waarnemer niet langer dan twee opeenvolgende visreizen aan boord blijven. Het aan boord komen en van boord gaan van de waarnemer mag geen onderbreking van de visreis of van de visserijactiviteiten teweegbrengen.

- 6.2. De waarnemer wordt behandeld als een officier. Hij:
- observeert de visserijactiviteiten van de vaartuigen,
 - verricht bemonsteringsactiviteiten voor biologische doeleinden in het kader van wetenschappelijke programma's,
 - noteert welk vistuig wordt gebruikt,
 - verifieert de in het logboek opgenomen gegevens over de vangsten in de visserijzone van Guinee-Bissau,
 - deelt eens per week via de radio de visserijgegevens mee.

Tijdens zijn verblijf aan boord:

- zorgt de waarnemer ervoor dat zijn inscheping en zijn verblijf aan boord de visserijactiviteiten niet onderbreken of hinderen, en
- gaat hij zorgvuldig om met de inventaris en de installaties van het vaartuig, en bewaart hij geheimhouding over alle aan het vaartuig toebehorende documenten,
- stelt hij een activiteitenverslag op voor de bevoegde autoriteiten van Guinee-Bissau. Deze autoriteiten verwerken het verslag en doen een afschrift ervan binnen een week toekomen aan de delegatie van de Europese Commissie in Bissau.

De voorwaarden van het verblijf aan boord worden in onderling overleg vastgesteld door de reder of zijn gemachtigde en de autoriteiten van Guinee-Bissau. Het loon en de sociale premies voor deze waarnemer zijn voor rekening van het voor visserij bevoegde ministerie.

Als bijdrage in de kosten voor het aan boord nemen van deze waarnemer maakt de reder aan de autoriteiten van Guinee-Bissau samen met de betaling van de visrechten een bedrag over van 10 EUR per brt per jaar, pro rata temporis, voor elk vaartuig dat in de wateren van Guinee-Bissau vist.

Indien de waarnemer in een buitenlandse haven aan boord wordt genomen, komen de reiskosten van de waarnemer ten laste van de reder. Indien een vaartuig met een waarnemer van Guinee-Bissau aan boord de visserijzone van Guinee-Bissau verlaat, moet alles in het werk worden gesteld opdat de waarnemer zo spoedig mogelijk en op kosten van de reder naar Guinee-Bissau kan terugkeren.

Indien de waarnemer zich binnen twaalf uur na het afgesproken tijdstip nog niet op de afgesproken plaats heeft gemeld, is de reder automatisch ontheven van de verplichting hem aan boord te nemen.

- 6.3. Op verzoek van het voor de visserij bevoegde ministerie nemen de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen en de vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug een waarnemer aan boord.
- In dat geval wordt door het voor de visserij bevoegde ministerie en de reders of hun vertegenwoordigers in onderling overleg vastgesteld in welke haven de betrokken waarnemer aan boord zal gaan.
7. **Inspectie en toezicht**
- De vaartuigen uit de Gemeenschap die vissen in de visserijzone van Guinee-Bissau laten de ambtenaren van Guinee-Bissau aan wie de inspectie en de controle op de visserijactiviteiten is opgedragen aan boord komen. Deze ambtenaren mogen niet langer aan boord blijven dan nodig is om de vangsten steekproefsgewijs te controleren en om hun andere inspectietaken met betrekking tot de visserij te vervullen.
8. **Visserijzones**
- De in artikel 1 van het protocol bedoelde vriestrawlers mogen de visserij beoefenen in de wateren buiten 12 zeemijl gemeten vanaf de basislijnen.
9. **Toegestane maaswijdte**
- De maaswijdte in de kuil (gestrekte mazen) moet minimaal bedragen:
- 70 mm voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis,
 - 70 mm voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koppotigen,
 - 40 mm voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van garnalen,
 - 16 mm voor de visserij op levend aas.
- Er mag met de boomkor worden gevist.
10. **Binnenvaren en verlaten van de zone**
- Alle vaartuigen uit de Europese Gemeenschap die in de visserijzone van Guinee-Bissau vissen in het kader van de Overeenkomst, dienen, telkens als zij de zone binnenvaren en verlaten, datum en uur en hun positie mede te delen aan het radiostation van het voor de visserij bevoegde ministerie.
- De roepletters, radiofrequentie en oproeptijden zullen bij de afgifte van de visserijvergunning aan de reders worden medegedeeld door het voor de visserij bevoegde ministerie.
- Indien onmogelijk gebruik kan worden gemaakt van de radio, mogen de vaartuigen de bedoelde gegevens via andere communicatiemiddelen mededelen zoals via telex, telefax (nr. 20.11.57, nr. 20.19.57, nr. 20.16.84) of via een telegram.
11. **Procedure bij aanhouding en bij de toepassing van sancties**
- 11.1. Telkens wanneer vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat van de Gemeenschap en de visserij uitoefenen in het kader van de Overeenkomst in de visserijzone van Guinee-Bissau worden aangehouden of het voorwerp uitmaken van een sanctie, wordt de delegatie van de Europese Commissie in Guinee-Bissau daarvan binnen een termijn van 48 uur in kennis gesteld en ontvangt zij tegelijk een kort verslag over de omstandigheden van en de redenen voor deze aanhouding of sanctie.
- Bij aanhouding wordt er in eerste instantie naar gestreefd de overtreding via een administratieve procedure af te doen. Deze procedure moet uiterlijk binnen drie dagen na de aanhouding zijn afgewikkeld.
- 11.2. Indien zulks onmogelijk blijkt en de zaak aan een bevoegde rechterlijke instantie wordt voorgelegd, wordt, in afwachting dat deze een uitspraak doet, binnen 48 uur na de beëindiging van de administratieve procedure een bankgarantie vastgesteld door de bevoegde autoriteiten. Het bedrag hiervan mag niet hoger zijn dan de hoogste boete waarin de nationale wetgeving voorziet voor de betreffende vermoedelijke overtreding.
- De bankgarantie wordt door de bevoegde instantie vrijgegeven zodra de kapitein van het betrokken vaartuig is vrijgesproken.
- Het vaartuig wordt vrijgegeven en de bemanning in vrijheid gesteld:
- ofwel, zodra aan de uit de administratieve procedure voortvloeiende verplichtingen is voldaan,
 - ofwel, zodra de bankgarantie is gevestigd.
12. **Bevoorradingzones**
- Vaartuigen uit de Gemeenschap die zich binnen de 12-mijlszone vanaf de kust wensen te bevoorraden met brandstof, dienen hierbij de geldende wettelijke voorschriften in acht te nemen.
-

Aanhangsel 1

Aanvraag voor een visserijvergunning

Door de bevoegde instantie in te vullen vak	Opmerkingen
Nationaliteit:
Nummer van de vergunning:
Datum van de ondertekening:
Datum van afgifte:

AANVRAGER

Firma naam:

Nummer handelsregister:

Naam en voornaam van de verantwoordelijke persoon:

Geboortedatum en -plaats:

Beroep:

Adres:

.....

Aantal werknemers:

Naam en adres van de gemachtigde:

.....

VAARTUIG

Vaartuigtype: Registratienummer:

Nieuwe naam: Vroegere naam:

Bouwplaats en datum:

Oorspronkelijke nationaliteit:

Lengte: Breedte: Hoogte:

Brutotonnage: Nettotonnage:

Aard constructiemateriaal:

Merk hoofdmotor: Type: Vermogen in pk:

Schroef: Vast Verstelbaar Met straalbuis

Kruissnelheid:

Roepletters: Oproep frequentie:

Lijst van de beschikbare opsporings-, navigatie- en communicatiemiddelen:

- Radar Sonar Sonde bovenpees
- VHF BLU Satellietnavigatie Andere:

Aantal bemanningsleden:

CONSERVERINGSMETHODE

- Ijs Ijs + koeling
- Invriezen: in pekel droog in gekoeld zeewater

Totaal koelvermogen:

Invriescapaciteit/24 uur (in ton):

Inhoud visruimen:

TYPE VISSERIJ

A. Demersale visserij

- Demersale visserij in kustwateren Demersale visserij in volle zee

Trawltype:

- voor koppotigen voor garnalen voor vis

Lengte van de trawl: Lengte van de bovenpees:

Maaswijdte bij de kuil:

Maaswijdte bij de vleugels:

Trawlsnelheid:

B. Visserij op grote pelagische soorten (tonijnvisserij)

- Met de hengel Aantal hengels

Met de zegen Lengte van het net: Hoogte:

Aantal tanks: Capaciteit (in ton):

C. Visserij met de drijvende beug en met grondkubben

- Met de drijvende beug Met de grondkubbe

Lengte van de beug: Aantal haken:

Aantal beuglijnen:

Aantal grondkubben:

INSTALLATIES AAN WAL

Adres en nummer van de vergunning:

.....

Firmanaam:

Activiteiten:

Voor binnenlandse handel Voor export

Bedrijfstype en nummer groothandelaar:

Beschrijving van de behandelings- en conserveringsinstallaties:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Aantal werknemers:

NB: Het desbetreffende hokje aankruisen.

Opmerkingen van technische aard

Goedkeuring ministerie

Aanhangsel 2

MINISTERIE VAN VISSERIJ STATISTISCHE GEGEVENS BETREFFENDE DE VANGSTEN EN DE VISSERIJACTIVITEIT

Maand: _____ Jaar: _____

Motorvermogen:	
Brutotonnage:	
Visserijmethode:	
Aanvoerhaven:	

Naam van het vaartuig:	
Nationaliteit:	

Visserijzone:	
Lengtegraad	Breedtegraad

Datum	Visserijzone:		Aantal trekken met het net	Aantal visuren	Vissoorten						Totaal	
	Lengtegraad	Breedtegraad										
1/												
2/												
3/												
4/												
5/												
6/												
7/												
8/												
9/												
10/												
11/												
12/												
13/												
14/												
15/												
16/												
17/												
18/												
19/												
20/												
21/												
22/												
23/												
24/												
25/												
26/												
27/												
28/												
29/												
30/												
31/												
					Totaal							

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 januari 2002

tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor het verlenen van de toestemming om varkens te verwijderen van bedrijven in beschermings- en in toezichtsgebieden die in Spanje zijn ingesteld in verband met klassieke varkenspest

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 105)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/41/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2001/89/EEG van de Raad van 23 oktober 2001 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽¹⁾, en met name op artikel 11, lid 1, onder f), artikel 25, lid 3, en artikel 29, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de comarca Osona in de provincie Barcelona, in Catalonië, Spanje, hebben zich uitbraken van klassieke varkenspest voorgedaan.
- (2) Spanje heeft op grond van Richtlijn 2001/89/EG maatregelen genomen om de ziekte te bestrijden.
- (3) Met betrekking tot deze ziekte-uitbraken heeft de Commissie vastgesteld: i) Beschikking 2001/925/EG van 20 december 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Spanje en tot intrekking van Beschikking 2001/863/EG ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/31/EG ⁽³⁾; ii) Beschikking 2002/33/EG van 14 januari 2002 inzake het gebruik van twee slachthuizen door Spanje overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder b), van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad ⁽⁴⁾; en iii) Beschikking 2002/32/EG van 14 januari 2002 inzake het merken en het gebruik van varkensvlees overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad met betrekking tot Spanje ⁽⁵⁾.
- (4) In de artikelen 10 en 11 van Richtlijn 2001/89/EG zijn de maatregelen vastgesteld die moeten worden toegepast in de rond de uitbraken ingestelde beschermings- en toezichtsgebieden, met name een verbod op het

verplaatsen van varkens van de bedrijven in deze gebieden en de voorwaarden waaronder een uitzondering op dit verbod kan worden toegestaan. Aangezien zich sedert begin december 2001 verschillende ziekte-uitbraken hebben voorgedaan en er bijgevolg gedurende lange tijd een standstill-regeling heeft gegolden voor de varkens, zijn in sommige bedrijven in de betrokken gebieden welzijnsproblemen ontstaan, die kunnen worden opgelost door toe te staan dat dieren van de bedrijven worden afgevoerd. Verplaatsingen van varkens kunnen evenwel het risico inhouden dat de ziekte zich verder verspreidt, wat zeer ernstige gevolgen kan hebben wegens de grote varkensdichtheid in het betrokken gebied.

- (5) Richtlijn 2001/89/EG is in de lidstaten van toepassing met ingang van 1 november 2002. In afwachting van de toepassing van deze richtlijn kunnen overgangsmatregelen voor de bestrijding van klassieke varkenspest worden vastgesteld volgens de procedures van het regelgevend comité.
- (6) Bijgevolg moeten uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld voor het verlenen van de toestemming door de bevoegde Spaanse autoriteiten om varkens van bedrijven in de ingestelde gebieden te verplaatsen naar slachthuizen, een en ander in het kader van Richtlijn 2001/89/EG. Het van deze varkens verkregen verse vlees moet worden verwerkt of worden gemerkt en behandeld overeenkomstig artikel 10, lid 3, onder f), van die richtlijn.
- (7) Voor de duidelijkheid moet Beschikking 2002/32/EG worden ingetrokken aangezien die beschikking niet met succes kan worden toegepast in verband met de recente ziekte-uitbraken.
- (8) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

⁽¹⁾ PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5.

⁽²⁾ PB L 339 van 21.12.2001, blz. 56.

⁽³⁾ PB L 13 van 16.1.2002, blz. 31.

⁽⁴⁾ PB L 13 van 16.1.2002, blz. 35.

⁽⁵⁾ PB L 13 van 16.1.2002, blz. 32.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Spanje mag toestemming verlenen om varkens uit bedrijven in de vóór 15 januari 2002 ingestelde beschermings- en toezichtsgebieden in de comarca Osona in de provincie Barcelona, Cataluña, overeenkomstig artikel 10, lid 2, en artikel 11, lid 2, van Richtlijn 2001/89/EG naar slachthuizen af te voeren, op voorwaarde dat, onverminderd de in artikel 10, lid 3, van die richtlijn vastgestelde maatregelen, de onderstaande voorschriften in acht worden genomen:

- a) de te verplaatsen varkens komen uitsluitend van bedrijven:
 - waar geen varkens verblijven die ervan worden verdacht met het virus van klassieke varkenspest te zijn besmet, of
 - die niet zijn aangemerkt als contactbedrijf overeenkomstig artikel 7, lid 1, van Richtlijn 2001/89/EG;
- b) de varkens worden afgevoerd naar één van de slachthuizen als bedoeld in Beschikking 2002/33/EG;
- c) voordat toestemming wordt gegeven om de varkens te verplaatsen, wordt door een officiële dierenarts in de laatste 24 uur vóórdat de varkens worden verplaatst, een klinisch onderzoek verricht overeenkomstig de procedures die zijn vastgesteld in deel I van de bijlage;

- d) wanneer de varkens worden geslacht worden monsters voor serologische en virologische tests genomen volgens de procedures die zijn vastgesteld in deel II van de bijlage.

Artikel 2

Spanje ziet erop toe dat de slachthuizen die zijn aangewezen om de in artikel 1 bedoelde varkens te ontvangen, op dezelfde dag geen andere slachtvarkens in ontvangst nemen.

Artikel 3

Beschikking 2002/32/EG wordt ingetrokken.

Artikel 4

Deze beschikking is van toepassing tot en met 28 februari 2002.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 21 januari 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

DEEL I

PROCEDURES VOOR HET KLINISCH ONDERZOEK VAN VARKENS

Het klinisch onderzoek moet worden verricht overeenkomstig de volgende procedures:

- a) de met betrekking tot de productie en de gezondheid op het bedrijf geregistreerde gegevens moeten, indien zij beschikbaar zijn, worden gecontroleerd;
- b) alle onderdelen van het bedrijf moeten worden geïnspecteerd;
- c) het klinisch onderzoek moet worden verricht in alle bedrijfsonderdelen waar de te verplaatsen varkens worden gehouden;
- d) in het kader van het klinisch onderzoek moet onder andere de lichaamstemperatuur worden gemeten. Het minimumaantal te onderzoeken varkens moet voldoende zijn om koorts op te sporen met een betrouwbaarheidsinterval van 95 % bij een prevalentie van 20 % in de bedrijfsonderdelen waar de te verplaatsen varkens worden gehouden. Wanneer het evenwel gaat om fokzeugen of -beren moet het minimumaantal te onderzoeken varkens voldoende zijn om koorts op te sporen met een betrouwbaarheidsinterval van 95 % bij een prevalentie van 5 % in alle bedrijfsonderdelen waar de te verplaatsen varkens worden gehouden. Vooral bij de volgende varkens of groepen van varkens moet de temperatuur worden gecontroleerd:
 - varkens die ziek zijn of lijden aan anorexie;
 - varkens die pas zijn hersteld van een ziekte;
 - varkens die recentelijk op het bedrijf zijn binnengebracht of waarvoor is geconstateerd dat zij in contact zijn geweest met een potentiële bron van het KVP-virus;
 - varkens die reeds zijn bemonsterd en serologisch getest op klassieke varkenspest, voorzover uit de testresultaten is gebleken dat klassieke varkenspest niet kan worden uitgesloten.

DEEL II

PROCEDURES VOOR DE BEMONSTERING EN DE CONTROLE VAN VARKENS BIJ HET SLACHTEN

Bij varkens afkomstig uit elk van de bedrijfsonderdelen waaruit de afgevoerde varkens afkomstig zijn, moeten bloedmonsters voor serologisch onderzoek en tonsilmonsters voor virologisch onderzoek worden genomen.

Het minimumaantal te nemen monsters moet voldoende zijn voor de detectie in elk bedrijfsonderdeel van een seroprevalentie of een virusprevalentie van 10 % met een betrouwbaarheidsinterval van 95 %.

Het soort monsters dat moet worden genomen en de te gebruiken test moeten in overeenstemming zijn met de instructies van de bevoegde autoriteit, waarbij rekening moet worden gehouden met de verschillende tests die kunnen worden uitgevoerd, met de gevoeligheid van de tests en met de epizoötiologische situatie.

Indien bij het slachten of doden van de varkens klinische symptomen of post-mortemlaesies worden gevonden die zouden kunnen wijzen op klassieke varkenspest, dient de bevoegde autoriteit erop toe te zien dat onmiddellijk de nodige monsters worden genomen en virologische tests worden uitgevoerd.
